6 AUG 16 1957
Cont. Copy

LAJOUANE,
Gral. Urquiza 34. (Sucur. 13)

FRANQUEO PAGADO
Concesión Nro. 1586.
TARIFA REDUCIDA
Concesión Nro. 216
CORREO Central Argentino (Bs. As.)

SEMANARIO LITUANO, FUNDADO en el AÑO 1927
DIRECCION, REDACCION y ADMINISTRACION:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires.
DIRECCIÓN POSTAL: Casilla de Correo 303, Bs. Aires.

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

"LA VOZ DE LOS LITUANOS EN LA ARGENTINA"

PRENUMERATA: Argentinoje 50 Arg. pesų metams
Urugvajuje 5 Urugvajaus pesai
VISUR KITUR 3 Am. dol.
ADRESO pakeitimas veltui. RASTUS ir prenumeratas siųsti: Casilla de Correo 303, Buenos Aires
ASMENISKAI KREIPTIS:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires
SPAUSTUVĖ: c. José León Suárez 5684, Buenos Aires
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual Nr 551642

Nr. 1073 * BUENOS AIRES, KETVIRTADIENIS, LIEPOS 4 D., 1957 METAI — JUEVES 4 de JULIO de 1957. * METAI (AÑO) XXIX

Didingai Minima Nepriklausomybės Sukaktis

LA ESPERANZA DE LOS PUEBLOS BÁLTICOS

(Del material de la exposición de los pueblos Bálticos, realizada en la "Casa de Mendoza" de 14 a 23 de junio ppasado).

Los Países Bálticos fueron en año 1940 la primeras víctimas l imperialismo staliniano, cuan Stalin e Hitler cínicamente se sieron de acuerdo para efecar la tarea de repartición. Si s actuales gobernantes de la nión Soviética realmente conden la política de Stalin, sus ueldades y errores, es necesario e no solamente lo demuestren n palabras sino con hechos.

Entre los grandes delitos de alin se encuentra el sojuzgaiento de los Bálticos y otros íses europeos. Es necesario que s Soviets devuelven primeraente la independencia a los Paíes Bálticos, que retiren su ejérto y administración de dichos íses y permitan en los mismos ecciones libres, las que sin faldades ni fraudes, demostrarían real voluntad de sus habitans.

En Países Bálticos los Soviets n cometido y aún siguen comendo horrores y delitos contra s elementales derechos humas y mientras ello se siga comendo, carece de sentido el creer los supuestos cambios de su lítica y su buena voluntad en s relaciones internacionales. ąą En el mundo de la post-guerra han cambiado muchas cosas, nque desgraciadamente, aún no ha cambiado la situación de s Países Bálticos, así como en ros países situados detrás de la rtina de hierro, pués allí tovía no terminó la ocupación so ética. Allí todavía se realizan portaciones de pobladores a Siria y otras regiones deshabitas del Imperio Soviético en sia y el ártico de Eurasia, aune actualmente éstas deportacio s son disimuladas con el mande "voluntarios".

La Esperanza

El mundo libre nunca olvidará que sucedió en los países Bálticos, nunca aceptará complacientemente la ocupación soviética y genocidio tan bárbaramente ecutado en pleno Siglo XX.

En su lucha por la libertad enta la moral de los Pueblos lticos como en los demás pueos civilizados, el apoyo del mun libre. En los Estados Unidos América, el Secretario de Esdo Mr. Dulles declaró al Conjo Norteamericano Lituano en mensaje, lo siguiente:

"Seguimos creyendo en los incipios de autosoberanía y gorno propio de los pueblos, en debida restitución de estos dechos a aquellos pueblos que se n visto privados de ellos por fuerza. Confiamos que algún se realizará el cumplimiento dichos principios".

RUSŲ TERORO PARODA FRANKFURTE

Birželio 15, 1957, Vakarų Vetijos Frankfurte pasibaigė 4 nas trukusi sovietinio teroro roda.

Buvo parodyta bent 50,000 pakslų, dingusių Vokietijos kabelaisvių sąrašai ir kiti dokuntai.

Gatvėmis buvo nešami įvairiau užrašai, pav.: „Ar kas nors matėte mano tėvo, vėliausiai tyto Stalingrade?" „Ar kas rs neturite kokių nors žinių o mano vyro, apie kurį pasusia buvo girdėta iš Vorkuą?"

Dar puspenkto milijono žmo Vokietija pasigenda, kaipo grįžusių iš Rusijos. Iš jų 1 mionas 350 tūkstančių yra kariai, kiti civiliai gyventojai, rusų sigrobti prievartos darbams Si e.

Virš 150.000 buvusių belaisvių lyvavo Frankfurto susirinkio uždaryme.

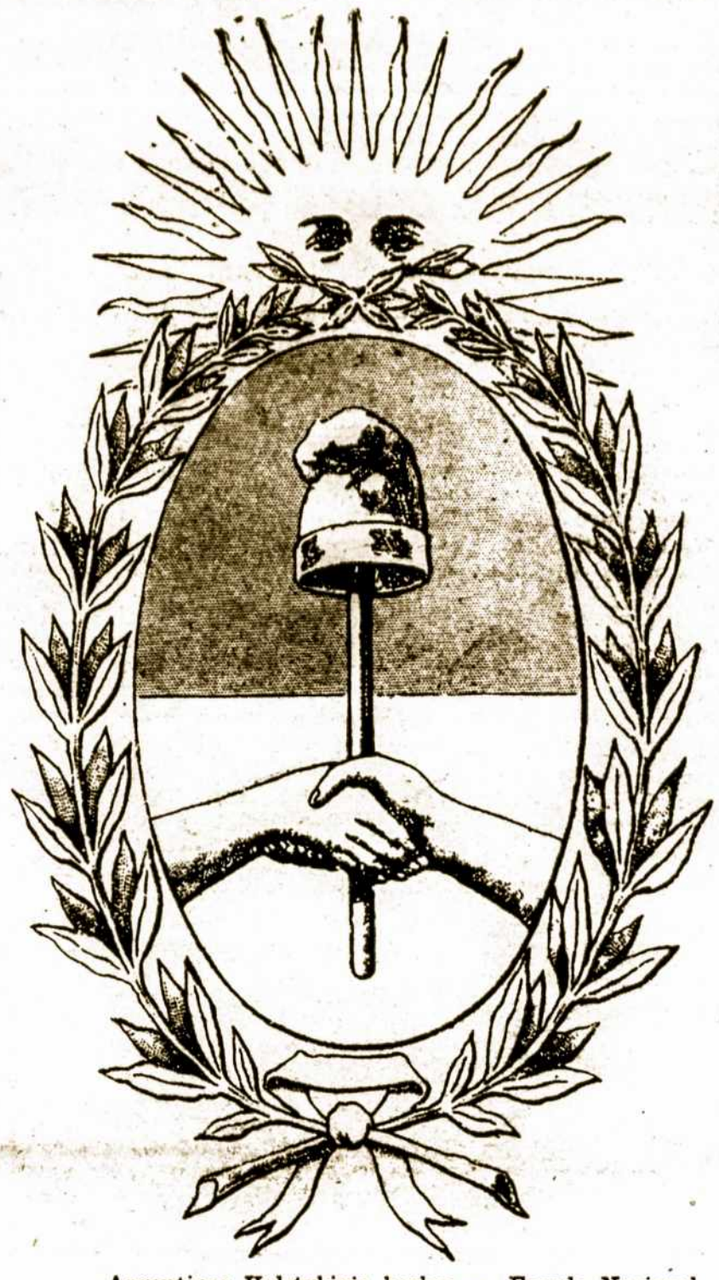

Argentinos Valstybinis herbas — Escudo Nacional.

Didelis pasiruošimas Liepos Devintai

Argentinos Nepriklausomybės išsikovojimo 141 metų sukaktis bus iškilmingai minima visoj šaly Liepos 9, 1957.

Vyriausybės, mokslo, meno ir visuomenės organizacijos ruošiasi šios didžios šventės minėjimui. Atvyksta specialės delegacijos iš Argentinai draugingų šalių.

Urugvajaus prezidentas, Dr. Arturo Lezama su palydovais atvyksta Urugvajaus karo laivu liepos 8 d., 11 val. Draugingos šalies prezidentą sutiks Argentinos prezidentas gen. P. E. Aramburu, viceprezidentas ir ministeriai.

Pietų Amerikos Rūmai New Yorke

Juan Carlos Caruso, Argentinos atstovas Panamerikos Turizmo Kongrese praneša iš JAV., kad New Yorke pradedami statyti Pietų Amerikos Rūmai turizmo paskątinimui.

Sekantis Panamerikos Turizmo Kongresas įvyks Montevideo mieste kovo mėnesį, 1958, praneša Perú atstovas Eduardo Dibos, pirmininkaujantis Turizmo Sąjungai.

Argentinietis nupirko brangiausią bulių

Birželio 24, 1957, lėktuvu iš JAV į Buenos Aires atskraidytas Aberdeen Angus veislinis bulius, laimėjusis pirmą premiją gyvulininkystės parodoje Chicagoj.

Tą bulių savo dvarui nupirko argentinietis Bullrich, sumokėdamas už jį 33,600 dolerių.

Berlyniečiai sužavėti Argentinos filmomis

Vakarų Berlyne įvyko 42 tautų filmų festivalis. Argentinos filma „El hombre Señalado" susilaukė palankiausių spaudos recenzijų, kaipo realistinė, be triukšmo ir be „linksmos pabaigos" filma.

Berlyno spauda žavisi šios šalies filmų artistais Mario Fortuna, Antonio Herrero ir Francisco Lopez, dalyvaujančius minėtame filme.

Suprivatinami „grandinės" spaudos organai

Buvusioji Perono vyriausybė buvo žema kaina nupirkusi ir taip suvalstybinusi kelesdešimtį spaudos organų, sudarydami jų „grandinę" (cadena) visoj šaly.

Dabartinė vyriausybė paskelbė dekretą 5880/57 ir dabar paskelbė sąlygas, kuriomis tie spaudos organai vėl perduodami į privatines rankas varžytinių būdu. Pirmoji sąlyga, kad kurį nors spaudos organą nupirkę leidėjai privalo perimti visą jame dirbantį personalą.

„Critica" su namu Av. de Mayo 1333, mašinomis ir baldais parduodama ne mažiau, kaip už $ 76.852.100.

„Democracia" su 1,391 metrų patalpų Bouchard 722, 79 milijonus 248.800 pezų.

„Noticias Graficas" su namu Av. de Mayo 654, su įėjimu iš Hipolito Yrigoyen $ 56.216.400.

„El Laborista", Rio Bamba 280 — $ 16.652.600.

„La Epoca", Salta 1915 ir Pedro Echagüe 1266, — $ 45.270.200.

„Mariano Moreno" leidykla su keliolika žurnalų, $ 57.275.500. „Talleres Argentinos", Rivadavia 763, — $ 33.134.600. „Rosario" ir „Democracia", einanti Rosario mieste, — $ 17. 181.800. „La Mañana", Mar del Platoj, — 9 milijonus 345.700 pezų. „La Libertad", Mendozoje, — $ 6.870.600. „Cordoba" — $ 3.588.400 ir t .t. Nuo tokių sumų prasidės atpirkimo varžytinės.

Spekuliuoja prekybiniais „raktais"

Gal niekur nėra tokios spekuliacijos patalpomis, kaip Buenos Aires mieste. Nuomų įstatymas tebeguli stalčiuose, o spekuliacija tebeina.

J. Alvarez dienraštyje „La Razón" aprašo tokį dalyką: Patalpas prie gatvių Maipú ir Tucuman vienas asmuo nusipirko kaipo horizontalę nuosavybę už 100 tūkstančių pezų.

Pirkėjas yra tokis „mielaširdingas", kad tą lokalį sutinka išnuomuoti už $ 7.000 mėnesiui, bet pirmiau nori gauti už „raktą" $ 300.000!

Jau mokama brangumo priedai valdininkams

Vyriausybė paskelbė parėdymą, kad pragyvenimo pabrangimo priedus ministerijos savo valdininkams mokėtų po $ 500 mėnesiui iš tų sumų, kurios susidaro iš neužpildytų etatų algų.

Tokiu būdu, vieton pradinės algos $ 900, dabar valdininkas gauna $ 1.400 mėnesiui. Iki 4 tarnybos metų algos keliamos kas met; iki 12, kas du metai; paskui kas trys metai. Po 25 metų tarnybos valdininkas jau gaus $ 1.800 pagrindinės algos, o su brangumo priedu ($ 500) susidarys $ 2.300 mėnesiui.

Vienok, jeigu vyriausybei nepavyks sumažinti apyvartoje esančių pezų, tai jų vertė tebekris ir tuomet brangumo priedus teks anksčiau padidinti.

—René Lutz, JAV užsienių prekybos vicedirektorius, su speciale prekybos misija aplankęs Pietų Ameriką, grįžęs New Yorkan United Press atstovui pareiškė, kad Argentina turi neišmatuotų turtų daugybę ir Argentinos atei tis labai daug žada visam pasauliui. Esą šaliai reikalinga tik dau giau dolerių, kad tuos turtus panaudoti šalies gyventojų ir prekybai su užsieniais naudai.

Triukšmas Socialistų Kongrese

Argentinos Socialistų Partijos XIII nepaprastame Kongrese, vykusiame nuo 21 iki 24 birželio Humberto I Nr. 1468 salėje, dalyvavo arti 400 atstovų.

Paskutinėje dienoje, kalbant profesoriui Américo Ghioldi apie reikalą pritarti vyriausybės suplanuotam rinkimų įstatymui, grupė jaunuolių pakėlė triukšmą, šaukdama: „Kalbėk apie klasių kovą".

Triukšmas ir susistumdymas tęsėsi 15 minučių. Pirmininkavusis Dr. N. Repetto asmeniškai ėjo salės galan malšinti triukšmadarių, kurie nurimo tik tvarkos dabotojams įsikišus.

Paskui Ghioldi baigė savo kalbą, gaudamas delegatų didžiumos pritarimą.

Urugvajuje mirė buvęs Argentinos ministeris

Birželio 23, 1957, Montevideo mieste nuo širdies smūgio mirė politinis šios šalies pabėgėlis Juan Isaac Cooke, 63 m. amžiaus.

Velionis buvo Radikalų partijos atstovas parlamente iki 1943 metų. Tapęs peronistų partijos nariu, buvo užsienių reikalų ministeriu 1945 ir 1946 m. Nuo 1954 iki 1955 m. buvo Argentinos ambasadorium Ispanijoje ir atstovu Jungtinių Tautų Organizacijoje. Jis teigė, kad Perono vyriausybė neturi nieko bendro su naciais.

Jo sūnus, John William Cooke, buvo Buenos Aires provincijos gubernatorius ir Peronistų Partijos pirmininkas, kuris, sykiu su kitais penkiais vyriausiais peronizmo šulais pereito kovo 18 iš Rio Gallegos kalėjimo pabėgo Chilėn.

Pagreitintas dokumentų davimas

Buenos Aires Policijos Departamentas nuo 1. 7. 57 išduoda dokumentus pagreitintu būdu: Ištikimybės liūdimus, cedulas ir pasportus išduoda per 24 valandas padidintomis kainomis: Conducta $ 50, cedula $ 100, pasas $ 150.

Policijos Departamente šis skyrius dirbas kasdien nuo 7 iki 22 valandai.

Prašymų blankus vistiek reikia išpildyti namuose.

Kas dokumentų reikalauja per komisarijas pagreitintu būdu, moka $20. Komisarijos tik prašymus priima, o dokumentų vistiek reikia ieškoti Centraliniame Departamente pirmadieniais ir antradieniais. Gi mokant anas padidintas kainas, viskas atliekama Departamente ir, esant viskam tvarkoje, gaunami dokumentai per 24 valandas.

DIDŽIAUSIAS SPROGIMAS PASAULYJE

Birželio 24, 1957, amerikiečiai susprogdino penktą bandomąją bombą, naujausių sprogdinimų atominių-vandenilinių sprogdinimų serijoje.

Las Vegas dykumose, Nevados valstybėje, buvo pastatytas 213 paaukštinimas bombos išsprogdinimui. Sprogimas buvo tokis galingas, kad 72 kilometrų regraty viskas nušvito iki šiol neregėta šviesa. Trenksmas girdėjosi skyrybų mieste, Reno, už 480 kilometrų. Padangėje ilgai matėsi dvigubo grybo figura.

Moksliniai tyrimai davė norimų vaisių. Susprogdytoji bomba parodė 30,000 tonų T.N.T. pajėgumą. Ji visu trečdaliu galingesnė už tas bombas, kurios buvo mestos ant Hiroshima ir Nagasaki, privertusios japonus padėti ginklus.

LENKIJOS KATALIKAI EINA SU MASKVA

Jugoslavija ir komunistinė Kinija nepritaria imperialistinei Kremliaus politikai. Bet kitaip elgiasi Lenkijos Rymo Katalikų pasauliečių organizacija „Pax". Jos pirmininkas, žinomas katalikų veikėjas Boleslaw Piasecki skelbia, kad Lenkijos katalikai nesekų paskui Tito nei paskui Mao-Tse-Tungą, bet laikytusi išvien su Kremliumi.

—Prancūzija grąžina Egiptan visus laiškus, ant kurių prilipinti pašto ženklai įžeidžia Prancūziją. Naserio „pergalė" susikomplikavo.

—Kinijos profesorius Po Pei Chi parašė veikalą vardu „Kinija priklauso 600 milijonų kiniečių, bet ne komunistų partijai". Net Kinijos kontrarevoliucionierius profesorius skaito artimesniais Kinijai, negu Rusijos vadovaujami bolševikai.

—Londone posėdžiaujančioj didžiųjų saugumo taryboj JAV atstovas Stassen pasiūlė, kad JAV ir SSSR sumažintų savo kariuokluotų po pustrečio milijono vyrmenes 40%. Vieton turimų apginkluotų, pasiliktų tik po 1,700,000. Sovietų u. r. viceministeris V. Zorin, dalyvaujantis šioje konferencijoje, laukia Maskvos atsakymo.

—Vengrijos premjeras Kadar, esantis rusų tarnyboje, sugrūdo į kalėjimus 40,000 vengrų ir elektrizavo šalies pasienius, kad nebėgtų laisvę pasirenkanti.

—Imre Nagy, buvęs vengrų premjeras, sukilimą rusams numalšinus, buvo gavęs prieglaudą Jugoslavijos ambasadoj. Okupantams užtikrinus, kad jis nebus liečiamas, Nagy išėjo iš ambasados. Vienok okupantai jį nudangino Rumunijon, o dabar įkąlino rusų terorizuojamoj Vengrijoj.

—Suezo kanalu, po ilgesnės pertraukos, 16. 6. 57 perplaukė prancūzų laivas „Picardie", 7 tūkstančių 200 tonų, sumokėdamas už perplaukimo teisę 1,654 svarus sterlingų.

RUSAI SU KINIEČIAIS PYKSIS DĖL SIBIRO

Komunistinės Kinijos vadas Mao Tse-tungas savo kalbose pakartotinai pabrėžė, kad Kinijai ne viskas priimtina, kas planuojama Maskvoje.

Iš Maskvos skleidžiasi „komunistiška" rusiškojo imperializmo cholera, kurios tikslas yra sunaikinti ne rusiškas tautas. Pasijungę jas Maskvos viešpačiai bugdo į Sibiro tyrus, bandydami kolonizuot Sibirą europiečiais.

Kiniečiams tai nepatinka. Didžiausias kiniečių keiksmo žodis yra „igajan" (šuo). Tuo žodžiu jie per amžius rusus vadina. Kiniečiai žino, kad neribotas Azijos teritorijas, Sibirą, prie Rusijos Jono Žiauriojo (IV) Rusijai okupavo kazokai su savo vadu Jermaku. Rusai ten baigia naikinti Sibiro tauteles, (apie ką „ALB". buvo plačiai rašyta).

Kinija turi 600 milijonų gyventojų ir jie visi kiniečiai. Sovietų Rusija turi virš 200 milijonų, bet pusė jų ne rusai. Stalino išperos nepajiegs jų išnaikinti. Gi tuo tarpu Kinijoje kas met priauga po 12 milijonų kiniečių. Jiems tikrai reikia erdvės. Amuro ir Angaros pakrantėmis jie „naturaliai kolonizuosis" Sibire. Jie nenorės būti rusų pastumdėliais; jie rengiasi rusus išstumti iš Sibiro. Dėl to rusai taip limenasi prie amerikiečių ir visų Vakarų didžiųjų, kad geltonojo pavojaus smūgio rusams netektų pirmiausia ant savo kailio patirti.

—Estijos buvusis prezidentas, August Rei, kalbėdamas JAV parlamento priešamerikoninės veiklos tyrimo komisijai 1. 7. 57 pareiškė, kad vien Estijon rusai atgabeno 100,000 raudonarmiečių. Dar daugiau jų atgabeno į Lietuvą, Latviją ir Ukrainą. Pabaltijo šalis rusai nori panaudoti kaipo savo bazes Vakarų puolimui.

—Indijos premjeras Nehru viešai pasmerkė rusų imperializmą, begėdiškai pasireiškusį malšinant laisvės ištroškusius vengrus. Pirmiau Jugoslavija, o dabar Kinija ir Indija išsprūdo iš Kremliaus imperialistų glėbio.

—Japonijos premjeras, Nobusuke Kishi, aplankęs JAV, prezidentą Eisenhowerį Vašingtone mano, kad JAV. prezidentas jį re vizituos Japonijoje.

—Anglai, pasitarę su savo sąjungininkais, paliuosavo du paskutinius nacius, karo kriminalistus, nebaigusius išbūti kalėjime, tai Wilhelm Katerndahl, 51 m. amžiaus, buvęs rajoninis nacių vadas ir Hans Kuehn, 37 metų, buvęs kareivis.

—Vašingtono vyriausybė formališkai pasiūlė rusams atidaryti savo geležinę, uždangą ir leisti Sovietų gyventojams laisvai klausyti Vakarų pasaulio radio pranešimus bei nevaržomai susirašinėti, kaip tai leidžia Vakarai. Rusai išsisukinėja.

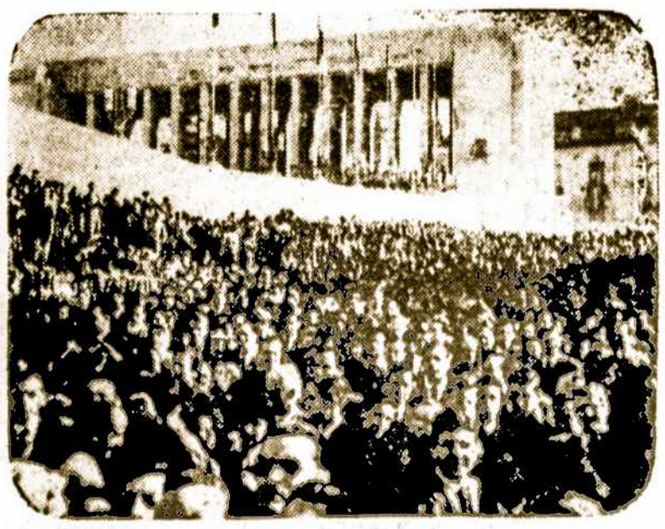

Vėliavos Dienoje, 20. 6. 57, atidengiant didingą Paminklą Vėliavai Rosario mieste, iškilmėse dalyvavo milžiniškos minios žmonių. Vienoje nuotraukoje matome visuomenės susirinkimą prie paminklo papėdės, kitoje — Argentinos Respublikos Prezidentas gen. Pedro Eugenio Aramburu su vietos vyriausybės atstovais. (Paminklo charakteristika ir datos telpa korespondencijų skyriuje).

Šeivių Dienos Minėjimas rengiamas, 20.7.57, 21 val., Liet. Klūbe, Boedo 737, B. Aires

ARGENTINOS LIETUVIŲ
BALSAS
La Voz de los Lituanos en la Argentina
Periódico Lituano Informativo
Fundado en el año 1927
Av. Boedo 737, Bs. Aires. Tel. 97-4444

Nepartinis, seniausias ir plačiausiai skaitomas lietuvių laikraštis Pietų Amerikoje
Spausdinamas savoje spaustuveje
ALB Leidyklos ir Spaustuvės adresas:
c. José León Suárez 5684, Bs. Aires.
PRENUMERATA METAMS:
Argentinoje 50 Arg. pezų.
Urugvajuje 5 Urugv. pezai.
Visur kitur 3 Amerikos doleriai.
Korespondencijas ir pinigus siųsti:
ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS
CASILLA DE CORREO 303, Bs. Aires

Lietuviai Penkiuose Kontinentuose

PABALTIEČIŲ PARODOS ATGARSIAI

Lietuvių, latvių ir estų draugiškas bendradarbiavimas Argentinoje yra taip senas, kaip sena tų tautų emigracija šion šalin. Jau 1936 metais, rugpjūčio 8 d. buvo išleistas 4 puslapių didelio formato leidinys Lietuva — Eesti — Latvija trimis kalbomis, iš mūsų pusės ministerio J. Aukštuolio pritarimu. Jau greit bus 20 metų, kaip šios tautos turi savo bendrą pastogę sykiu su Buenos Aires Lietuvių Klūbu, kuriame aptariami ir vykinami bendri minėjimai. Pabaltiečių parodos yra įvykę ponios Haedo rezidencijoj, Arch. Beraben studijoj—Diagonal Norte, Boedo ir kitur.

Bet didžiausias tragiškų birželio dienų minėjimas įvyko 1957 metais, nuo 14 iki 23 birželio, Mendozos provincijos atstovybėje sostinėje, puošniosios „Casa de Mendoza" abiejų aukštų salėse, Florida 715, Buenos Aires. Bendromis jėgomis jį rengdami pabaltiečiai tam reikalui sudarė specialį „Centralinį Pabaltiečių Komitetą", o dirbo vieningai visos trys kolonijos. Parodyti rankdarbiai, paveikslai ir kitoki eksponatai, suskolinti ir suaukoti vyresniųjų ateivių ir naujakurių, nors pastarieji taipgi jau prieš keliolika metų iš Lietuvos išvyko.

Paskirtoji komisija kreipėsi į Pabaltiečių veiksnius ir JAV. Deja, iš VLIKo beveik nieko negavo. Gavo literatūros iš Laisvosios Europos Pabaltijo skyrių, o birželio teroro paveikslų gavo iš Dr. P. Grigaičio, Amerikos Lietuvių Tarybos sekretoriaus.

Kiekviena tauta padengė savo skyriaus išlaidas. Estų — Draugija Estonia, latvių skyriaus išlaidas padengė šiemetinis Pabaltiečių pirmin. Laimonis Gusts, o lietuvių — Bendruomenė, kuri tam tikslui parinko aukų Lomas de Zamora, Temperley ir kitose vietovėse.

Kaip jau buvo rašyta „A. L. Balse", parodą labai skaitlingai lankė vietiniai ir europiečiai. Lankytojus informavo Pabaltiečių veikėjai ir veikėjos. Tautiniais drabužiais pasipuošusios parodoje matėsi lietuvaitės: ponios Survilienė, Ožinskienė, Mikelionienė, Diminskienė ir panelės Valentinaitė ir Šantaraitė. Latvaitės: Lusis, Grants, Restbergs, Berzinš. Estaitės: Irma Idam, Asta Paldrok ir 4 metų amžiaus Dora Luik, Estonia Draugijos pirmin. duktė, dalinusi visų trijų Pabaltijo tautų spaudinius, iš parodos išeinančiai publikai. „Tai ir tu kovoji už savo tėvų žemės laisvę", — jai kalbėjo sujaudinti intelektualai vyrai ir moterys.

Pora dienų prieš pasibaigiant parodai, pritrūko kai kurių spaudinių. Tuomet „A. L. Balso" spaustuvė atspaudė dar 3000 egz. „Lituania en Síntesis" ir „Los componentes de las naciones del Báltico: República de Estonia, República de Letonia, República de Lituania". Atspaudė visiškai nemokamai.

Atsidėkojant vietiniams žurnalistams už parodos garsinimą ir bendrą palankumą, 21. 6. 57, viršutinėje „Casa de Mendoza" salėje buvo suruošti „pabaltietiški užkandžiai su geriausiu Mendozos vynu". Parodos spaudos skyriaus vedėjo p. Jock ir Estonia Draugijos pirmininko p. J. Luik pageidavimu to banketo suruošimu pasirūpino „A. L. Balso" Leidykla ir Lietuvių Klūbas, kurio šeimininkė, ponia O. G. Ožinskienė pagamino lietuviškų varškėčių, lašinuočių, auselių ir kitų įvairių skanėsių ir, žinoma, jokios sąskaitos niekam nepatiekė. Pusšimtis banketo dalyvių gėrėjosi priėmimu. Arti dešimties moterų matėsi tautiniuose Pabaltijo tautų rūbuose.

Ypatingai parodoje išplatintais **spausdiniais padaryta tokia didelė propaganda Pabaltijo laisvės reikalui, kad daugelis argentiniečių, parsinešusių lapelių ir brošiūrų, ragino būtinai nueiti į parodą savo kaimynus lietuvius ir kitus.**

Tokio plataus mąsto paroda galėtų pasigerėti ir pasaulio lietuvių sostinės Chicagos lietuviai. Ji pavyko, kadangi ją rengė visi Pabaltiečiai bendromis jėgomis. Ne kokia nors grupelė, bet visi Pabaltiečiai, visi kas trokšta laisvės Lietuvai, Latvijai ir Estijai.

P. BARAUSKAS.

VLIKUI IR VT VADOVAUJA TRIMAKAS IR GLEMŽA

Trečioji VLIKo sesija įvyko 1957 m. gegužės 31 ir birželio 1—2 dienomis, New Yorke, McAlpin viešbutyje.

Sesijoje dalyvavo atstovai nuo visų devynių VLIKą sudarančių grupių, jų pavaduotojai ir svečiai. Viso sesijos buvo penki posėdžiai.

Atidaromajam ir užbaigiamajam posėdžiui pimininkavo J. Matulionis, VLIKo pirmininkas, Prof. J. Kaminsko protarpiais pavaduojamas. Antram posėdžiui pirmininkavo Rapolas Skipitis; trečiam — J. Stikliorius; ketvirtam — prof. B. Vitkus; penktam — Antanas Juknevičius. Sesijos sekretorius buvo H. Blazas.

VLIKo sesiją atidarė pirmininkas J. Matulionis. Po jo atidaromosios kalbos pasveikinimo žodį į susirinkusius tarė Birutė Bilevičiūtė, kuri pereitą rudenį buvo Švedijoje pasišalinusi nuo Sovietų laivo, o dabar yra atvykusi į JAV.

Platesnius pranešimus padarė J. Matulionis, A. Devenienė, M. Brakas, Dr. A. Trimakas, prof. Dr. D. Krivickas, min. V. Sidzikauskas, min. K. Škirpa, agr. J. Audėnas ir kt.

Sesija dėkojo Amerikos Lietuvių Tarybai ir viso pasaulio lietuvių spaudai bei organizacijoms, kovojančioms už Lietuvos nepriklausomybę.

Į VLIKo prezidiumą išrinkti: Dr. Antanas Trimakas — pirmininku; Dr. Jonas Stikliorius — vicepirmininku ir Henrikas Blazas — sekretorium.

Į Vykdomąją Tarybą išrinkti: Jonas Glemža — pirmininku; Dr. Petras Karvelis ir J. Kairys nariais.

Į Tautos Fondo Valdybą išrinkti: Prel. J. Balkūnas, A. Devenienė, Dr. J. Budzeika, P. Minkūnas ir J. Jaks-Tyris. TFV pareigomis pasiskirstys pati.

Į Kontrolės Komisiją perrinkti: Jonas Norkaitis — pirmininku, Erdm. Šimonaitis nariu ir vietoje į VT įėjusio J. Kairio — Kun. Dr. Gronis nariu.

Naujasis VLIKo prezidiumo pirmininkas Dr. Antanas Trimakas yra gimęs Taupriuose, 19. 6. 1902. Politinius mokslus baigė Prancūzijoje, dirbo Lietuvos u. r. ministerijoje, atvykęs 1947 m. į JAV profesoriavo Seton Hall universitete Newarke. Ateitininkas, katalikų visuomenės veikėjas.

VT. pirm. Jonas Glemža yra gimęs 20. I. 1887. Studijavo ekonominius mokslus Petrograde, dalyvavo 1905 metų revoliucijoje. Lietuvoje direktoriavo Pieno Centrui, Raidės spaustuvės steigėjas, bankų ir kooperatyvų valdybos narys. Vokietijoje — Bendruomenės finansų ir ūkio skyrių vedėjas. Glemža yra socialdemokratas, priklauso Tarptautiniam „Rotary" Klūbui.

—=—

OKUPANTAI JAU MINI DR. J. BASANAVIČIŲ

Po Vėlinių įvykių Rasų kapuose dabar jau ir bolševikai mini Dr. J. Basanavičių. Vilniaus radijas 1957. II. 16 trumpa žinute priminė, jog „šiandien sukanka 30 metų, kai Vilniuje mirė Jonas Basanavičius. Basanavičius yra žinomas kaip tautosakininkas, etnografas ir kultūros veikėjas..." Kitoj žinutėj, nusakančioj, ką rašo tos dienos „Tiesa", Basanavičius atžymėtas jau kaip „žymus lietuvių tautos kultūros ir mokslo veikėjas". Apie J. Basanavičiaus nuopelnus Nepriklausomai Lietuvai — betgi neužsimenama. Tačiau lietuviai ir be to žino, kas buvo Basanavičius Lietuvai. E.

—Vasario 16 gimnazijos vicedirektoriaus pareigas nuo gegužės 1 d. eina prof. Dr. J. Grinius.

—Gen. Vitkauskas, nukeltas Vilkaviškin, paskirtas kolūkio pirmininku.

REDAKTORIUS KARDELIS ATSKLEIDĖ PASLAPTIS

„Nepriklausomos Lietuvos" redaktorius Jonas Kardelis, plačiai apsistodamas ties nevykusiu gen. Raštikio „atsiminimų" veikalu, pasako teisybę apie tautai skaudžius įvykius, kuriuos sektantiniai „istorikai" savotiškai aiškina.

Atsikuriant Lietuvos valstybei. Sleževičius išgelbėjo Lietuvą nuo bolševikų, o lietuviški naktiniai apuokai jo vyriausybę nuvertė brutaliausiu būdu. Net vėlionis gen. Nagevičius ir dabar Argentinoje gyvenantis gen. T. Daukantas privačiai persergėjo liaudininkus, kad kleras su fašistais ruošia perversmą, paskui prisidėjusį prie mūsų valstybės pražudymo. Kardelis rašo:

„Kalbant apie gruodžio 17 perversmą, tenka prisiminti viena aplinkybė, kurios nesuminėjo nei Raštikis, nei Krupavičius. Tai rolė b. Kr. Apsaugos min. Papečkio.

Tas tiesa, kad Liaudininkai buvo įspėti apie perversmo ruošimą. Atsimenu, kad į „Lietuvos Žinių" redakciją buvo atėję gen. T. Daukantas, gen. V. Nagius ir pranešė apie ruošiamą perversmą. Šiuos valstybingus vyrus reikia už tai pagerbti. Tai yra dori tėvynės sūnūs, augštos moralės, laikąsi priesaikos. Garbė tokiems vyrams! Tat liaudininkai tikrai buvo įspėti. Aš pats pakartotinai buvau M. Sleževičiui apie tai pranešęs. Ir Sleževičius buvo dėl to labai susirūpinęs. Kiek atsimenu, jis pakartotinai dėl to aliarmavo karines viršūnes. Bet iš ten vis gavo užtikrinimus, kad „viskas tvarkoje, jokio pavojaus nėra, budima".

M. Krupavičius teigia, kad jis apie perversmo ruošimą pranešęs Papečkiui. Čia turiu pasakyti, kad anuomet buvo plačiai pasklidusi nuomonė, kad Papečkis buvęs įpainiotas į sąmokslą, todėl ir nesiėmęs konkrečių prieš sąmokslą žygių. Netrukus po perversmo jis A. Smetonos buvo apdovanotas ordenu, gavo gerą tarnybą ir buvo plačiai kalbama, kad Smetona tokiu būdu jam atsidėkojęs. Prisimenu, kad M. Sleževičius tūlą laiką su juo buvo nutraukęs santykius. Tiktai sąmokslo vykdytojai galėtų pasakyti, kaip ištikrųjų buvo, bet anuomet tokia nuomonė buvo.

Raštikis rašo, kad perversmo išvakarėse karininkų susirinkime pulko vadas O. Urbonas aiškiai pasakęs, jog ne bolševikai, kurie buvo absoliutiškai niekam nepajėgūs, bet kad Tautininkai esą jau paruošę perversmą. Tad karinė vadovybė ir viešai karininkų tarpe buvo įspėta. O vis dėlto ji nuėjo miegoti. Tat buvo dėl perdidelio pasitikėjimo.

Buvo pasitikėta, kad tie žmonės, kurie Mykolą Sleževičių **kritiškiausiu valstybei momentu,** kai Smetona, Voldemaras, Yčas jau buvo pasitraukę į Vokietiją nuo priartėjusios raudonosios armijos, buvo paskelbę pirmuoju diktatorium **valstybei gelbėti** (ne prieš demokratinę santvarką, ne prieš organizuotą jau visuomenę), kuris sulaikė tolimesnį valdžios ir V. Tarybos narių bėgimą, kuris sukėlė tautos entuziazmą ir pasitikėjimą savimi, savosiom jėgom, kuris iššaukė savanorių-kūrėjų entuziazmą gintis nuo išorinio priešo ir išgelbėjo tautą ir valstybę, — pasitikėjo, atrodė, savo žmonėmis patriotais, kad prieš to pat Lietuvos išgelbėtojo vyriausybę bus pakeltas ginklas, išlaužtos jam durys ir suduotas teks moralinis smūgis, kurio tragedija dar daugeliui sunku suprasti ir dabar. Tragedija tautos ir valstybės, kuriai buvo sutramdytas normalus vystymasis ir augimas, privedęs prie pakartotinų sukilimų, policinio valdymo, ūkininkų šaudymo ir kitų bėdų, kurias šiandien sunku ir apskaičiuoti."

—Anglijos Lietuvių Sąjungos centrinio skyriaus valdybą Londone sudaro: Pirm. T. Vidugiris, vice. T. Grikinis, ižd. V. Akelaitis, sekr. R. Bauklys, vald. narys B Daunora. Rev. komisija: V. Strimas, Z. Akelaitienė ir K. Makūnas.

—L. Valiukas perėmė „Lietuvių Dienų" žurnalo angliškojo skyriaus redagavimą, vieton Miltono Starkaus, iš tų pareigų pasitraukusio, Los Angeles, Cal.

LIETUVOS ATSTOVAVIMAS VAŠINGTONE

Mirus Lietuvos ministeriui P. Žadeikiui, Laikinai Lietuvai atstovauja Lietuvos Pasiuntinybės sekret. Juozas Kajeckas. (Pasiunt. patarėjas yra prof. Domas Krivickas).

JAV yra viena tų šalių, kurios nepripažįsta Lietuvos okupacijos. Nepripažįsta Estijos ir Latvijos okupacijos. Dėl to, kuomet prieš kelis metus Vašingtone mirė Latvijos atstovas A. Bilmanis, tai Latvijos diplomatinė taryba išsirinko iš savo tarpo Dr. A. Spekke, kurį perstatė JAV u. r. ministerijai. Pastaroji jį pripažino ir jis atstovauja Latvijai.

Lietuviai neturi savo diplomatinės tarybos, bet turi diplomatinės tarnybos šefą min. St. Lozoraitį, kuris, Žadeikiui mirus, atskrido Vašingtonan. Save ar ką kitą jis pristatys Vašingtono vyriausybei, tuo tarpu nežinoma.

Vašingtono postas yra labai svarbus ne vien diplomatiniu požiūriu. Ten reikalinga tampriai veikti su Amerikos lietuvių organizacijomis ,o, be to, Lietuvos atstovas Vašingtone rekomenduoja JAV vyriausybei apmokėti sąskaitas iš sušaldytų Lietuvos sumų .

—=—

LIETUVOS KOLCHOZUOSE NĖRA JOKIOS LYGYBĖS

Kolchozinėje santvarkoje pirmoje eilėje eina „valstybė", o kolchozininko buities aprūpinimas pastatytas paskutinėn vieton. Iš sovietinių pranešimų galima susidaryti maždaug tokią Lietuvos kolchozų pajamų paskirstymo eilę:

1. Prievolės valstybei,
2. Prievolės (gaminiais) MTS-ims už „techniką",
3. Valstybiniai ir kitokie mokesčiai,
4. Draudimų mokesčiai,
5. Sėklų ir pašarų fondai,
6. Nedalomi kolchozų piniginiai fondai,
7. Kolchozų administracijos išlaidos,
8. Kitokie fondai ir išlaidos,
9. Kolchozų pajamų likutis padalinamas kolchozininkams pagal išdirbtus darbadienius.

Ne visur lygus tas likutis. Viename kolchoze vienas antras rublis už darbadienį, kitame — nė kapeikos. Vienur keletas kilogramų grūdų, kitur tik saujelė. O sovietinė propaganda ir toliau svaičioja apie „nepaprastą laimę gyventi tarybinėje santvarkoje".

„KURŠIŲ MARIAS REIKIA PAVĖSTI LIETUVAI"

Vilniaus „Tiesos" balandžio 19 d. numeryje atspausdintas Neringos MŽS direktoriaus Zigmo Bakaičio ir „Pasieniečio" žvejų artelės pirmininko Jono Norkevičiaus siūlymas apie žvejybos tvarkymą Kuršių mariose.

Iš bendro 1613 kv. kilometrų Kuršių marių ploto Lietuvos respublikai priklausą tik 413 kv. kilometrų. Tame ketvirtadalyje plote intensyviai žvejoja 7 žvejų artelės. Kaliningrado (Karaliaučiaus) sričiai priklausančiuose vandenyse žvejų esą daug mažiau. „Kai mūsų žvejai nuplaukia į Kaliningrado srities vandenis, pasitaiko nesusipratimų, kai kada jiems uždraudžiama žvejoti. Pernai mūsų žvejai sužvejoje mažai karšių. Ši neapžvejuotuose plotuose gausu netik šių žuvų, bet ir sterkų ir kitų. Nežvejoja jų kaliningradiečiai, neduoda žvejoti ir mums."

Su unguriais esą panašiai. Pagrindiniai ungurių telkiniai esą už Nidos, kur jų sugaunama maždaug 4 kartus daugiau, negu vandenyse prie Lietuvos. Kaliningradiečiai ungurių negaudo ir neduoda Lietuvos žvejams gaudyti. Kaliningradiečiai neleidžia Telmano vardo žvejų artelei nei didstinčių žvejoti. O dėl žaliavos stokos iki šiol negali pilnu pajėgumu dirbti Nidos bei Rusnės apdorojimo įmonės. Toliau rašoma:

„Kokia peršasi išvada? Kuršių mariose turi būti vienas šeimininkas. Kas turėtų būti šeimininkas? Mūsų manymu, Kuršių marias reiktų pavesti Tarybų Lietuvai. Kaliningradiečiams dėl to nuostolio nebūtų, nes jie turi kitas marias ir daugiau žvejojamų vandenų."

Bakaitis ir Norkevičius skundžiasi ir dėl brakonierių, kurie tarp Klaipėdos ir Juodkrantės ištrauko ungurių gaudykles ir nurankioja žuvis. Su lašišų žvejyba taip pat esą netvarkoje. „Kai lašišos plaukia į Nemuną neršti, jas žvejoti uždrausta. O tuo metu jų kaip tik daugiausia sužvejojama ir pardavinėjama turguje." (E).

—Latvių jaunimo vasarojimas Švedijoje. Latvių organizacijos Švedijoje šiuo metu per spaudą ir kitaip vykdo vajų organizuoti latvių jaunimo vasarojimą Švedijoje. Jau pastarais penkiais metais daug latvių vaikų ir jaunuolių iš Vokietijos ir kitų kraštų vasarojo švedų šeimose. (E).

Spauda

● **ANGLIAKASIŲ ATSIMINIMAI,** parašė Frank Lavinskas ir A. J. Banišauskas, 60 metų dirbęs po žeme, kasdamas anglis Amerikoje. Frank Lavinskas, šio didžiulio veikalo autorius ir leidėjas, gimęs Dvareliškių kaime, prieniokas. Ameriką pasiekė 1906 metais. Dirbo ir mokinosi. Daug kartų šeimininkių buvo išvaromas iš „pensiono" (burdo), kadangi visuomet platindavo „Keleivį". Frank Lavinsko knyga susideda iš trijų dalių: I dalis, 234 puslapiai; II dalis Milukiada ir Nedorų Kunigų „Griešni Darbai", 80 pusl. III dalis — Antano J. Banišausko Angliakasio atsiminimai, 208 puslapiai, viso 512 puslapių. Viršelį puošia dailininko M. Šileikio piešinys — angliakasis. Šis istorinis atsiminimų leidinys kainavęs po 8 dolerius egz., bet autorius-leidėjas jį parduoda po 5 dolerius. Šiuo kūriniu jis sau pasistatė amžiną paminklą. Bent organizacijos jį turėtų išsirašyti savo bibliotekoms. Autoriaus adresas: **Mr. Frank Lavinskas, 4141 46th Str., Long Island City 4,. N.Y., USA.** Ketvirtadalį šimtmečio platindamas knygas ir laikraščius Lavinskas daug nemalonumų patyrė iš tamsių savo brolių pusės. II dalies pabaigoj Lavinskas rašo: „25 metai atgal kiekvieną šviesos nešėją puolė kunigai ir davatkos. Dabar tuos žmones puola kitos rūšies davatkos — bolševikai". Veikalo tiražas 500 egzempliorių. Spauda „Naujienų", Chicago, Ill., 1952. Knyga iliustruota paveikslais ir karikatūromis.

● **TĖVŲ ŽEMĖ,** LAS Anglijos Vietininkijos periodinis leidinys, Nr. 4, 1957 m.

● **LATVIJA,** Argentinos latvių mėnesinis žurnalas. Gegužės laidoje nesuminėta, kad įvyksta birželio tragiškų dienų minėjimas.

● **MARGUTIS,** velykinis numeris, 1957. Iliustruotas, moderniškas, muzikos, poezijos ir prozos lietuvių žurnalas: 6755 So. Western Ave., Chicago 36, Ill., USA.

● **KARYS,** gegužio, 1957. Žurnalo prenumerata metams pakelta nuo 5 iki 6 dolerių, spaudos darbams pabrangus, Red. Zigmas Raulinaitis, 916 Willoughby, Brooklyn 21, N. Y., USA.

● **MOTERIS,** balandžio-birželio, 1957. Red. Stasė Prapuolenytė, 941 A. Dundas Str., West Toronto Ont., Canada.

Knygas ir žurnalus, gaunamus suminėjimui, "ALB". Redakcija perduoda Lituanistikos Muziejaus Archyvui: J. L. Suarez 5684, Bs. Aires, Rep. Argentina.

Odos Albumas su Spalvuotu Vyčiu
Visuomet Atmintina Dovana

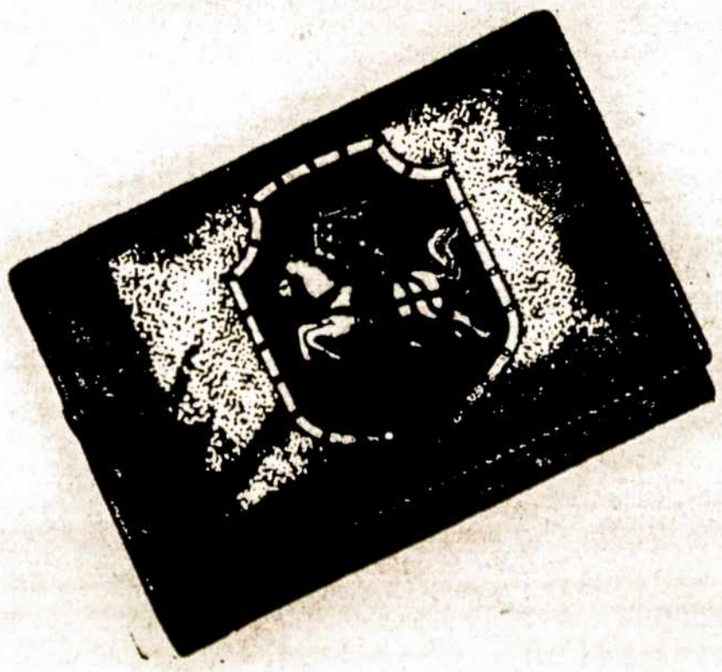

Šeimos paveikslams, organizacijų istorijos vaizdams, kultūrinių ir sportinių parengimų paveiksluotoms apžvalgoms. Padabinimas bibliotekoms ir šeimų židiniams.
Kiekviename meniškai padirbtame albume yra po 45 psl. paveikslams. Dydis — 35 x 25 cm. Kaina $ 180.—
Siunčiame į užsienius. Kaina 10 dol.
Pareikalavimus su pinigais adresuoti:
„A. L. BALSAS",
Casilla de Correo 303, BUENOS AIRES, ARGENTINA
Asmeniškai kreiptis: Av. BOEDO 737, Bs. Aires.
ARBA: José León Suarez 5684, V. Riachuelo, Bs. Aires.

Vilnijos Nutautinimo Kaltininkai

Kiek statistikos, paimtos iš Venelino knygos „Okružnyje žiteli Baltijskago moria" (Pabaltės gyventojai), išleistos Maskvoj 1846 metais. Ten pasakyta, kad gyventojų yra:

Gardino gubernijoj:

Lenkų	80.000
Rusų (=gudų?)	490.000
Lietuvių	100.000
Totorių	10.000
Žydų	120.000

Vilniaus gubernijoj:

Lenkų	100.000
Lietuvių	780.000
Rusų (=gudų?)	130.000
Totorių	10.000
Žydų	180.000

Vadinas, lietuvių Vilniaus gubernijoj buvo maždaug du kartus daugiau, negu visų kitų tautų gyventojų. Reikia pasakyti, kad tos statistikos žinios autoriaus (Venelino) paimtos iš lenkų šaltinių, būtent, iš 1825 metais Breslauly išleistos knygos „Geografia wschodniey czešci Ewropy" (Rytų Europos geografija), vadinasi, lietuvių naudai nėra perdėtos, greičiau pamažintos.

Toks buvo skaičius lietuvių 1825 metais — netoli milijono gyventojų! Seniau, reikia manyti, jų procentas buvo dar didesnis, kitaip sakant, visas kraštas vienų lietuvių gyvenamas. Nutautimas (lenkėjimas ar gudėjimas) ėjo iš Vilniaus, iš kultūros centro. Vietos toliau esančios nuo to kultūros centro ir šiandien pasiliko grynai lietuviškos. Prieš didįjį karą man teko po keletą kartų būti Daugėliškio ir Marcinkonių parapijose ir ten, renkant tautosaką, po keletą dienų pagyventi. Tose parapijose lietuvių buvo beveik 100%. Marcinkonyse, rodos, tik geležinkelio sargas buvo lenkas atėjūnas, daugiau visi gyventojai — lietuviai (dzūkai). Ir gretimos su Daugėliškių ir Marcinkonimis parapijos yra tokios pat lietuviškos. O kur lietuviai yra nutautę, ten nutautimas nėra senas, skaičiuojamas greičiau dešimtmečiais, kaip šimtmečiais. Tai rodo aiškiausiai vietos vardai, kurių lietuviškumas niekam negali nekristi į akis.

Lietuvių nutautinimas ėjo daugiausia, be abejo, per bažnyčią. Anksčiau paminėtoj Marcinkonių parapijoj man teko būti 1911 metais. Ten tuo metu klebonavo kunigas J. Stašys, visos pridedamos pamaldos būdavo lietuviškos. Kiek anksčiau ten kunigai būdavę lenkai, lietuviškai nemokėję, pamaldos būdavusios bažnyčioj atliekamos lenkų kalba, ir žmonės, nemokėdami lenkiškai, kalbėję poterius lenkiškai! Galima suprasti, kokie ten buvo jų poteriai.

DĖL VILNIEČIŲ LIETUVIŠKUMO

Reikia pasakyti, kad, lenkinami per bažnyčią, žmonės ne tiek lenkėjo, kiek gudėjo. Kodėl taip buvo, galima šiaip aiškinti. Mokėdamas gudiškai, žmogus galėjo suprasti kunigą bažnyčioj ir susikalbėti valdžios įstaigose su valdininkais rusais. Galimas daiktas, kad čia bus darę savo įtaką ir netolimais gyvenę platesnėmis masėmis gudai ar tie patys anksčiau nutautę lietuviai.

Kad lietuvių nutautimas Vilniaus krašte nėra senas, man pačiam teko susidurti keletą kartų su tokiais faktais. Važiuodamas per sodžių (dažniausiai Lydos ar Ašmenos apskr.) randi stovint vyrų būrelį, pradedi kalbint lietuviškai, jie tau atsako gudiškai. Paklausti, ar jie nemoka lietuviškai, kas nors iš jų atsako, kad jie nebemoką, o jo tėvas kalbąs lietuviškai. Atvestas iš pirkios tas tėvas, sudžiūvęs senis, gražiai kalba lietuviškai ir paaiškina, kad jo kartos žmonės visi kalbėję lietuviškai, tik jaunieji pametę tą kalbą.

„Margutis".

RADIO EXCELSIOR LR5
Sekmadieniais 9.45 val.
Klausykite lietuvių ir kitų pavergtų tautų programas:
Sentimiento y Voz del Mundo.
Taipgi klausykite Radio
PORTEÑA
Sekmadieniais 19 val.
Radio klausytojai prašomi laiškais pareikšti savo padėkas minėtoms radio stotims už lietuvių meno programas ir paskaitas apie pavergtą Lietuvą.

Lietuvos Sutrempimas

BIRŽELIO ĮVYKIAI GRIAUNA OKUPANTŲ ZAUNAS

Lietuvos Diplomatijos šefo S. Lozoraičio pareiškimas, Vašingtone padarytas per radiją birželio 15 dienos minėjimo proga.

Kada sovietų valstybė dar neegzistavo ir netrukdė žmonijos pažangos, civilizuotasis pasaulis minėdavo tik tų įvykių sukaktis, kurie turėjo teigiamos įtakos atskirų tautų ar jų bendruomenės gyvenimui kultūros, mokslo ar idėjų srityje. Atsiradus sovietų valstybei, kuri nuo pat pirmosios dienos pastatė savo užsienio ir vidaus politiką ant smurto bei neteisybės pagrindo, atsirado reikalo minėti naujos rūšies sukaktis — sovietų padarytųjų didžių nusikalstamų darbų. Birželio 15 diena yra dviejų tokių nusikaltimų sukaktis.

Tą dieną 1940 metais Sovietų Sąjunga užpuolė mūsų kraštą, sulaužydama savo pasirašytas sutartis ir prisiimtas prievoles bet kuriomis aplinkybėmis gerbti Lietuvos valstybės suverenumą bei nepriklausomybę. Pasaulio viešoji nuomonė pasmerkė šį sovietų agresijos aktą. Gi ypač griežtą jo pasmerkimą padarė Jungt. Amerikos Valstybių vyriausybė, kuri po šiai dienai nuosekliai laikosi to nusistatymo Lietuvos okupacijos ir vadinamos inkorporacijos į Sovietų Sąjungos klausimu.

Po vienerių metų Maskvos vyriausybė padarė dar vieną nusikalstamą darbą: negirdėto žiaurumo aplinkybėmis per kelias dienas ir naktis iš Lietuvos buvo deportuota keliasdešimt tūkstančių žmonių. Juos sovietai išplėšė iš gimtojo krašto, nežiūrėdami elementariškiausių žmogaus teisių, negailestingai suardydami šeimas, atskirdami žmonas nuo vyrų, mažus vaikus nuo tėvų. Dauguma tų žmonių žuvo ištrėmime, priverčiamojo darbo stovyklose ar kalėjimuose nuo bado, ligų, ne pakeliamo darbo.

Yra žaizdų, kurios ilgai neužgyja, kurios ilgai palieka atdaros ir dega tiek atskirų žmonių, tiek tautų kūne. Tokią žaizdą Sovietų Sąjunga yra padariusi mūsų tautai, ją užpuldama ir smurtu primesdama jai komunistinę santvarką. Štai kodėl birželio 15-toji yra lietuviams gedulo diena. Bet jos minėjimas išeina iš vien tik mūsų tautinių interesų bei jausmų ribų ir turi platesnės reikšmės. Tai, ką sovietų vyriausybė padarė Lietuvai, tebuvo pradžia akcijos, kurios Maskva griebėsi, siekdama užvaldyti visą Europą. Ir jeigu sovietai to tikslo pilnai nepasiekė, tai vis dėlto jie pavergė 10 kraštų, būtent, Lietuvą Estiją, Latviją, Rytų Vokietiją, Lenkiją, Vengriją, Čekoslovakiją, Rumuniją, Bulgariją ir Albaniją. To kiu būdu 100 milionų europiečių atsidūrė sovietų priespaudoje ir komunistinėje santvarkoje, kuri, priešingai tų tautų valiai, yra išlaikoma vien tiktai sovietų ginklų pagelba.

Prieš dvi savaites Sovietų Sąjungos komunistų partijos pirmasis sekretorius ir vienas uoliausiųjų Stalino teroro vykdytojų davė televizijoje interview Amerikos laikratininkams, kuriame, be kita ko, pasakė, kad amerikiečiai ir sovietai neturėtų žiūrėti vieni į kitus kaip į plėšikus, bet kaip į padorius žmones. Į šitokį keistą pageidavimą — kad sovietai nebūtų laikomi plėšikais — geriausią atsakymą duoda šios dienos sukaktis.

G. K.

SĄRAŠAS

Asmenų aukavusių padengti išlaidoms parodai Pabaltijo tautų liaudies meno ir bolševikinio teroro bei deportacijų:

Aukavo po $ 100.— Mykolas Morkūnas, Bruno Šerkšnas, B. ir V. Survilai, R. V. ir V. Malėlai, A. ir J. Brazaičiai, V. Gražulevičius. A. ir A. Adomaičiai $ 60.

Po $ 50.—: B. Platakis, Ant. Repečka, Vyt. Bartulis, Ed. ir J. Radionovai, Vyt. ir G. Balčiūnai, Ig. Valantinavičius, Pijus Bielskus, J. Riauba, V. Valiūnas, A. Avietynas, V. Pečiulis ir Bolius Ivanauskas.

Po $ 30.—: Jurgis Kabašinskas, K. Vaitkevičius, Juozas Cigleris, P. Vaišvila ir M. Povilaitis.

Po $ 20.—: Ilba Nast, Jonas Žekys, Jonas Stasiulevičius, J. Senulis, J. Janulis, J. Aurila ir A. Pečiulis.

Po $ 10.—: L. Staniukinas, J. Sadauskas, A. Liesauskas, A. Motekūnas ir Al. Anbedienas.

Viso suaukota $ 1.000 ir pinigai įteikti A. L. B-nės Centro valdybai. Aukų rinkimas tęsiamas. Visiems aukavusiems širdingai dėkoja: **A.L.B-nės Temperley Ap. V-bos Pirm. Vl. Cibavičius.**

—Gerb. „A. L. B." prenumeratorių prašome rasti galimybes atnaujinti pasibaigusias prenumeratas. Neatnaujinantiems esame priversti nutraukti siuntinėjimą, kol atnaujins. **„ALB". Adm.**

LIETUVIŠKOS „KANKLIŲ" PLOKŠTELĖS — DAINOS
Duetai ir solo.
O. G. Ožinskienės, M. P. Zavickienės įdainuotos, **Ignui Andrijauskui** lydint pianu.
Po keletą dainų vienoje plokštelėje!
Plokštelės kaina $ 25.
Galima nusipirkti —
„A. L. Balso" Leidykloje:
J. L. Suarez 5684, Bs. Aires — kasdien darbo valandomis.
„A. L. Balso" Redakcijoje:
Boedo 737, Bs. Aires, trečiadienių vakarais.
J. M. Zavickų namuose:
c. Uriarte 3046, Boulogne Sur Mer.

PIENĄ PALIEJĘS PONAS IŠSISUKINĖJA

Dr. J. Mačernis užpernai „Laike" išniekino mūsų tautos veteranus. Jam buvo atsakyta „A. L. Balse", nors toli gražu ne visi straipsniai talpinti, vengimui polemikos ir ramybės dėlei.

Vienok Dr. J. Mačernis dabar vėl prabilo, neva atsiliepdamas į P. Barausko pastabas, kuriose buvo prisimintas Argentinos Lietuvių Centro Patriarcho išniekinimas. Malonu, kad ponas Mačernis dabar jau pripažįsta, kad ir bedievis gali būti geras žmogus.

Bet šia proga religijos (ne religijų) specialistas Mačernis kitą „baubą" paleidžia: Girdi, P. Barausko vienminčių p i k n i k e (Liet. Centro piknike. — P. B.) jis girdėjęs besidžiaugiant, kad griaunamos bažnyčios. Ir aš buvau tame piknike, bet to džiaugsmo negirdėjau. Atvirkščiai, aš ten mačiau, kad p. Mačernis jame daugiau pardavė savo ispaniškos knygos egzempliorių, negu kuriame kitame piknike.

Jau bent nekalbėtų apie buvusio režimo talkininkus, kadangi lietuviuose jie yra klebonijos šulai, neišskiriant ir pono agronomo, (su „peronistas estranjeros" bilietu į ACEN „veiksnių" įkelto) kurie prisispyrusiai peronistų partijos bilietus lietuviams bruko. (Dabar parapijos laikraštis sovietinio „Inturisto" Atstovybę perša).

Beje, TT. Marijonų „Drauge" teko skaityti p. Mačerniaus aiškinimą apie automobilį ir šuniuką: Juos palikus miške Dievo padaras šuniukas pats parbėgs namo, o žmogaus kūrinys, automobilis, pats neparvažiuos. Taip jis „įrodo" Dievo galybę. Vienok tai labai pasenę „argumentai".

Taip, mes nerašome prieš Kristų ir tai pilnoj tvarkoj. Bet daugelį Kristaus vardu biznį darančiųjų, pastarasis, jeigu visa tai pamatytų, tai tikrai vanotų...

Kad ponas Daktaras Mačernis pats sau kailį peria bus aišku dar ir iš to, kad jis pats su ponu Z. Juknevičium išvertė lietuvių kalbon vėlionės Jievos Peronienės parašytą knygelę „La Razón de mi vida" (Mano gyvenimo prasmė) ir ją daugeliam ministerijų, įstaigų ir leidyklų siūlė išleisti. Jį tąsomis, su minėtų vertėjų parašais, buvo spausdinama Chicagos „Laisvojoj Lietuvoj", tik paskui kitiems vėjams papūtus, to kūrinio vertimo spausdinimas nutauktas.

Kas patiems nemalonu prisiminti, to neprimetinėkite kitiems.

P. Barauskas.

JUOKAI

LIŪDNAI

Tautiečiai mano, oi liūdnai
Šiandien dainuosiu aš,
Tačiau, manau, kiekviens pilnai
Mano žodžius supras.
Jūs patys puikiai žinot,
Kaip šalta čia dabar,
O laikraštėlis rašo vis,
Kad žada šalti dar.
Tačiau viengungiui — tik niekai.
Jei jau blogai, kam, kam,
Ne mums suaugusiems tiktai.
Bet tiem mažiem vaikam.
Aplinkui jų taip daugel čia!
Tačiau girdėt, vai, vai...
Kad motinas jie tur' visi,
Bet kurgi jų tėvai?
Paimkim, pavyzdžiui, mes štai
Dalyką, kad ir šį:
Viens toks lietuvis neseniai,
Panas mylėjo dvi.
O meilė duoda vaisių. —
Taip buvo ir aniem,
Ir mūs' vietovė praturtėjo
Iš karto dviem žmonėm.
Tėvelis jų, visai rimtai
Galvojo, — aš vesiu.
Bet pasakykite tiktai,
Kurią dabar iš jų?
Bet spiovęs jis į tą problemą,
Tik vieną vedė jis,
Nes draudžiama laikyt haremą, —
Iš karto vesti dvi.

J. Jankus —„V-a".

—Ar žinai kas bus šį šeštadienį?
—Jaunimo balius Liet. Klūbe!

PETRAS BABICKAS.

MANO ŠIRDIS

Mano širdis mažutė skundų knyga,
Kurią užmiršo gelžkelio stoty.
Dažnai grubiai ją sunkios rankos myga,
Dažnai ją skaito ponai ir... prasti.
Ateina štai mergelė, rankose jos gėlės,
Ji mano širdį — knygą pakiloja.
Ir taip malonu, lyg vartus užkėlus,
Kai svetį paskutinį šunes kad nuloja.
Raivydamies atšvilpia, kaip smakas, vagonai,
Marguoja parašai „R... 30 arklių".
Vienam iš jų vis žvygauja bekonai,
Išdidūs ainiai kiaulių atkaklių.
Štai pirmos klasės dureles užtrenkę,
Rūsčiai į knygą du storuliai žiūri:
Nurimkit, ponai, jaudintis jums kenkia.
Užmirškit skundą prie perono durų.
Juk mūsų dienos — tik mažutės stotys,
Juk mūsų širdys — tiktai skundų knygos...
Kodėl vis rūstaujam, lyg būtume nesotūs,
Lyg būtume savam kely paklydę.
Mano širdis mažutė skundų knyga,
Kurią užmiršo didelėj stoty...
Tai niekis, kad ją sunkios rankos myga,
Juk lapai jos keleiviams paskirti.

Radvyliškis, 31.

Nuosavybių Administravimas
Juana Dailydaitė, vedėja
RODRIGUEZ PEÑA 382, 2° A-B, TE. 40-7526, 3220
Perka ir parduoda neužimtus namus. — Suteikia paskolas pagal namą, žemės ir statybą garantijas nuo 2 iki 15 metų už 9%.

CONSTRUCCIONES DE HORMIGÓN ARMADO
ANTANAS PUIŠYS, Savininkas
c. Rio de Janeiro 4431, Lanús O.; TE. 241-2537
(Trys kvadros nuo Poliklinikos Lanús)
Inžinieriai-Architektai, Statybininkai ir namų savininkai: pasibaigė problemos! Stogus, tankus, laiptus, maudymosi baseinus ir viską šioj srity — Hormigón Armado, skubiai ir be jokių rūpesčių Jums padarys ši atsakominga firma. Visais reikalais teiraukitės pas jos savininką **Antaną Puišį.**

SAUGOKITE SAVO KOJAS, JOS SAUGOS JŪSŲ SVEIKATĄ!
PATOGUS VAIKŠČIOJIMAS — GYVENIMO MALONUMAS!
Aplankykite mūsų konsultoriją, kuri yra visuotino pasitikėjimo.
CHRISTIAN
PEDICUROS
Kalba lietuviškai ir vokiškai
Moderniškas kojų gydymas.
Pasiskirkite valandą.
Giribone 1187; TE. 54-2940
(Kampas Avenida Forest 1100)

HOSTERÍA MUNRO
K. STANKEVIČIAI ir V. PALAČIONIAI, savininkai
V. Sarsfield 5700; TE. 740 - Munro - 00093
Lietuviški valgiai. Patogi vieta automobiliams. Priveža kolektyvai: Iš Tigre-Liniers 143; iš Belgrano 230; iš Chacarita 10; iš Constitución: Cooperativa Azul 3.

Stanislovas Timinskas
LAIDOTUVIŲ DIREKTORIUS
"COCHERIA MITRE"
B. Rivadavia 718, — Piñeyro — Bs. Aires
TE. 22 - 2045
Palaidoja, atlieka formalumus, išima dokumentus. Nelaimės metu ir savo kaimynams patarkite šaukti
22-2045.

GERIAUSIŲ PASAULIO RŪSIŲ
PIANAI
Steinway y Sons - Geisler - Zeitz Ronisch - Sprunck - Kaim, etc.
Parduoda geriausiomis sąlygomis
IGNAS ANDRIJAUSKAS
Atlieka visokius techniškus darbus ir stygavimą.
c. Juan de Garay 151 — Villa Lynch
T. A. 755 - San Martin - 0163

Peinados „Gaston"
EMILIA PASTARNOKAITĖ de PETKOFF
savininkė ir vedėja
General Rivas 470 — **ISLA MACIEL**
Telefonai: 22-0201 ir 22-2901
Pasiskirkite valandas.

Automobilių Taisymo Dirbtuvė
BRUNO MARČIULEVIČIUS, VEDĖJAS IR SAVININKAS
CENTENERA 3176 — Nueva Pompeya — T. E. 91-9787
(Reparación y Ajustes. Carburación - Electricidad). Taipgi parduodamos dalys visokiems automobiliams. pasiteiraukite — būsite patenkinti ir savo draugams rekomenduosite Bruno Marčiulevičiaus tažėrį.

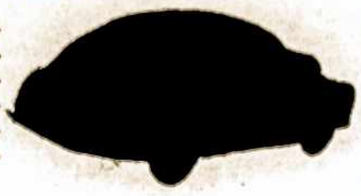

KOMERCINIŲ ĮRENGIMŲ FABRIKAS "CEFRAL"
F. Čepas & A. Čepas, savininkai
NOGOYÁ 4751/53.
Buenos Aires
Medžio ir stiklo įrengimai krautuvėms ir fabrikų raštinėms. Reikalaukit kainoraščių.

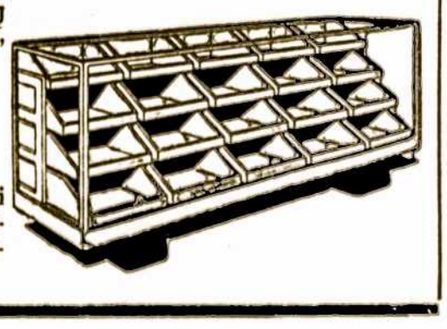

Moteris ir Pasaulis

DIDYSIS LIETUVIŲ TAUTOS PALIKIMAS

Lietuvių tauta yra draskoma ne vien fiziniai, bet ir dvasiniai. Fiziniu būdu esame išrauti iš savo gimtųjų namų, nušalinti nuo savosios žemės, atskirti nuo mylimų asmenų.

Toks tautos suskaldymas: išvežimais ir fizine priespauda, naikina tautą iš vidaus. Taip yra sustabdytas ir natūralus tautos kultūrinis klestėjimas. Vienas iš didžiausių dvasinių ryšių tos pačios tautos narių tarpe yra gimtoji kalba ir tautos dvasia sakytinėje ir rašytinėje literatūroje.

Didžiausias lietuvių kalbos paminklas yra jos gimtoji kalba. Lietuvių kalba, būdama viena seniausių indoeuropiečių kalbų atstovė, per ilgus šimtmečius mažaką pakitusi, pasiekė mūsų laikus. Lietuvių kalba, kaip ir senosios indoeuropiečių mirusios kalbos, išlaikė savo senovinį charakterį, septynius linksnius ,labai sudėtingą veiksmažodį, senovinę fonetiką — garsų tarimą su muzikine priegaide bei balsių ilgumą ir skambumą. Lietuvių kalbos sakinys yra laisvas kalbėtojui ir rašytojui dideliausios galimybės su kurti individualų stilių. Lietuvių kalbos gražaus stiliaus ir sakinio puošmenų galima rasti tautosakoje: dainose bei pasakose .

Norėdami toliau išlaikyti gyvą lietuvių kalbą nuo sumenkėjimo ir nususimo, ypač išeivijoje, į ją besibriaujant svetimų kalbų žodžiams, reikėtų labiau atkreipti dėmesį į **tautosakinius turtus,** iš kurių kalba gryna lietuviška dvasia.

Šiandien lietuvių tauta turi savo literatūrą gana gausią, bet tai daugiau individuali kūryba. Ji yra suaugusių dvasios penas. Bet mažieji, priešmokyklinio amžiaus vaikai, paūgėliai ir jaunimas yra reikalingas pasakų rinkinio iš mūsų tautosakos. Senaisiais amžiais pasaka ir daina turėjo atstoti individualų knygų skaitymą, bei poetiniais veikalais grožėjimąsi.

Pasakos, dėl savo fanatiškumo, labai tinka vaikų ir jaunuolių amžiui. Tik labai gaila, kad iki šių dienų mūsų tautosaka vis labai mažai domimasi. Šioje srityje mūsų tautosakininkai galėtų panaudoti liaudies pasakas mažųjų literatūrai praturtinti. Labai linkėtina, kad ir moterų sambūriai imtųsi kultūrinės akcijos išsaugoti lietuvių kalbą nuo galutinio sumenkėjimo šeimoje, žurnalistikoje bei literatūroje.

Dar yra su mumis atvažiavusi vyresnioji karta, kuri sparčiai miršta, nusinešdama kalbos bei tautosakos lobius į kapus.

Mūsų išeivija yra pakankamai turtinga, kad galėtų prie kultūros fondų **organizuoti tautosakos rinkimo komisijas.** Kalbiniai išlavintų žmonių turime pakankamai.

Reikėtų surašyti pagal paskutinius mokslinius reikalavimus ir iš senų žmonių tekstų: apie lietuvių gyvenimo būdą, laukų darbus, namų apyvoką, pastatus, augalų, paukščių, gyvulių vardus. Tokį darbą Lietuvoje dirbo prof. Elisonas, vienas sudaręs didelį botanikos ir fiziologijos žodyną. Jam talkininkavo Panevėžio gimnazijos mokiniai. Šį savo brangų rinkinį jis buvo atidavęs Lietuvių Kalbos Žodyno redakcijai Vilniuje.

Didžiojo karo metu prof. Kazimieras Būga ,iš Rusijos grįždamas Lietuvon, parsivežė gražų kraitį: keletą dėžių kortelių su lietuviškais žodžiais. Jis anksti mirė, bet jo idėja išleisti didįjį lietuvių kalbos žodyną nemirė. Po jo mirties medžiagą perėmė prof. J. Balčikonis ir per porą dešimtmečių Liet. Kalbos Žodyno medžiaga išaugo į didelį turtą apie keliasdešimt dėžių.

Ir išeivijoje galima prisidėti prie savo kalbinių bei tautosakinių turtų išsaugojimo. Kad ir nebus čia išleistas didysis lietuvių kalbos žodynas, bet gali būti renkama jam medžiaga, kuri ateityje turės neįkainuojamą mokslinę reikšmę. Tas pats yra ir su **tautosaka.** Latvių tauta, neturėjusi spaudos draudimo iš carinės Rusijos, pralenkė lietuvių tautą; ji turi didžiulį Muehlenbacho žodyną keliasdešimties tomų. Latviai suskubo surašyti ir savo tautosaką.

Prieš II-jį Pasaulinį Karą Lietuvos Mokslų Akademija turėjo savo planuose šiuos darbus. Bet antroji okupacija išblaškė tam tikslui paruoštus žmones. Ir mokslinės medžiagos rinkimas bei žodyno ir tautosakos spausdinimas yra sukliudytas.

Besiblaškydami ir gyvendami pereinamose stovyklose galėjome šį darbą dirbti. Bet kada žmogaus gyvenimas nėra pastovus, mokslinė medžiaga rinkti, klasifikuoti neįmanoma dėl neturėjimo tam tikslui patalpų.

Jau būtų pats laikas ir lietuvių tautos bendruomenei ir stipresnėms organizacijoms pagalvoti apie šių kultūrinių vertybių išsaugojimą.

—„Moteris".

Iz. Matusevičiūtė

MOTERŲ KOMISIJOS SEKRETORĖ

Argentinos Valstybinės Moterų Komisijos (La Comisión Nacional de la Mujer) generaline sekretorė vyriausybės dekretu paskirta ponia Maria Hortensia Otilia Sellares de Blanc.

Ši komisija yra Darbo ir Visuomeninės Apsaugos Ministerijos žinioje.

Ponia Blanc taipgi yra viršininkė Valstybinio Visuomeninės Apsaugos Instituto.

‡‡ Moterys yra išmintingesnės už vyrus, kadangi jos žino mažiau, bet supranta daugiau.

—STEPHENS.

LEGALIAI ATVYKUSI LIETUVAITĖ

(Tęsinys iš praeito Nr.)

—Tai kas gali statyti namus, jei taip brangiai kainuoja viskas?

—Aukšti valdžios pareigūnai, fabrikų direktoriai, statybos inžinieriai ir visi tie, kurie gali pavogt iš savo vadovaujamų įmonių. Žinau net vieną kunigą, kuris pasistatė sau namus.

—Tai gražu, kunigus persekioja, kankina ir kokiu būdu kunigas galėjo pasistatyti namus?

—Taip, tiesa, aukštas nuošimtis kunigų nukentėjo, bet tie, kurie liko nepaliesti ir kunigauja miestuose, materialiai yra gerai aprūpinti. Mat, jų nedaug, o žmonių reikalavimas kunigų patarnavimo labai didelis. Pavyzdžiui, užsakytų šv. mišių reikia laukti mažiausiai 2 mėnesiu ir kaina svyruoja nuo 50 iki 250 rublių. Taip pat už krikštą, laidotuves, o ypač už šliūbą reikia labai brangiai mokėti. Bažnyčių nedaug atidarytų ir kunigai nesistengia jas atidaryti, nes už bažnyčios pastatą reikia labai aukštus mokesčius mokėti, tai geriau turėti mažiau bažnyčių su daugiau prie jų kunigų.

—Ar klerikų seminarija yra?

—Yra. Tik nedaug klerikų ir labai jauno amžiaus. Kad seminarija galėtų pati išsilaikyti, klerikai įšventinami po dviejų metų, nebaigę dar mokslo ,bet jie neišleidžiami iš seminarijos kol baigs mokslą, o tuo pačiu metu jau jie gali laikyti šv. mišias ir tuo prisidėti prie seminarijos užlaikymo.

—O žydų Kaune ar yra?

—Nėra skirtumo, kaip prieš karą.

—Ar galima krautuvėse nusipirkti visko?

—Taip, tik reikia ilgai eilėje stovėti. Jei nenori eilėj stovėti, tai maisto produktus gali nusipirkti rinkoj, iš kolchozininkų pigiau, iš vertelgų brangiau. Pavyzdžiui, 1 kilogramą sviesto iš kolchozininko gali pirkti už 18-20 rublių, gi vertelga parduoda tiktai po ketvirtadalį kilogramo už 8 rublius.

—Ar didelį kiekį kolchozninkai atneša į rinką parduoti?

—Ne daugiau kaip 2-3 kilogramus sviesto ar 2-3 desėtkus kiaušinių. Tik daržovės, kaip kopūstai, bulvės ir javai pati kolchozo valdžia atveža dideliais sunkvežimiais.

—O kai perki centnerį bulvių ar javų, tai turi juos pats ant kupros neštis namo?

—Kaip nori, gali pats, ar už 5 rublius centnerį atveža specialūs vežikai stumdami savimi dviratinį vežimėlį.

—Ar daug rusų Lietuvoje?

—Miestuose daug, kolchozuose beveik nėra.

—Manau, kad teko būti Jums ir kaime, tai kaip gyvenimas ten atrodo?

—Labai liūdnas. Skurdžiausias gyvenimas tai kolchozninkų. Jei keliu važiuoji, tai atrodo po senovei, mat, dar žmonės gyvena senose sodybose — viensėdžiuose, tik laukus dirba bendrai. Dabar pradėjo statyti didelius kolchozininkam gyvenamus namus vienoje vietoje. Tų naujų namų kolchozninkai daugiausiai ir bijo, nes tada bus sunkiau parnešti iš lauko saują javų, krepšelį bulvių . . . o jei to negalės padaryti, tai jų laukia tikras badas. Aš mačiau tuos javus, kuriuos kolchozninkai gavo. Tai buvo prasčiausios rūšies javai. Geruose laikuose ūkininkai tik gyvulius tokiais javais šerdavo. Mačiau ir duoną iš tokių javų. Juoda, trapi, karti. Negalėjau nė kąsnio praryti, nors buvau gerokai praalkusi. O aš buvau valgiusi tos pačios kolchozninkės duoną prieš keletą metų, kada ji buvo dar savarankiška ūkininkė. Aš valgiau tada, skanėjausi ir prašiau man įdėti į krepšį, kad galėčiau parvežus namo pavaišinti mano namiškius. Taip skani ta ūkininkės duona tada buvo. Tai buvo Marijampolės rajone, kur žemės derlingumas lyginama su Egipto žeme.

—Negali būti, kad viso kolchozo javai tokie prasti būtų?

—Žinoma, ne. Geriausius javus paima valdžia, po to kolchozo vadovybė, mašinų stotis ir kas lieka — kolchozninkai. O jiems lieka šiūkšlės.

—Tai kodėl kolchozninkai nemeta ir nevyksta į miestą? Juk mieste vis geriau?

—O iš kur gausi dokumentus? Kolchozas neleidžia, o be dokumentų mieste negausi darbo. Be darbo ir mieste prastai. Tiesa, neoficialiai galima iš kolchozo išsipirkti, kas kainuoja 3.000-5.000 rublių **vienam asmeniui pasprukti iš kolchozo.** Bet mažai kas gali tokią pinigų sumą sugraibstyti. Paprastai, vyrai atitarnavę kariuomenėj jau nebegrįžta į kolchozą, tik vargšės mergaitės neturi progos išeiti.

—Ar yra dar partizanų?

—Dabar nieko apie juos negirdėti. Tik praeitais metais Kaune ant buvusios jėzuitų gimnazijos stogo Vasario 16-osios proga nakčia kas tai iškėlė trispalvę vėliavą. Pasipylė areštai, tardymai, bet kaltininkų nesurado. Pradžioj po karo jų buvo daug, bet laikui bėgant daug jų išžudė, kiti slaptai grįžo ir įsimaišė tarp žmonių, keletas viešai pasidavė komunistams, kai pastarieji pažadėjo amnestiją. Bet juos niekad nepaliko ramybėj: suima, tardo, paleidžia ir vėl suima, tardo, vienus paleidžia, kiti nežinia kur dingsta. Vieną kartą, neatsimenu kuriais metais po karo, aš grįžau nuo Raseinių Žemaičių plentu Kaunan. Prie Baptų sugedo mūsų sunkvežimis ir šoferis pasakė, kad Baptuose reikia nakvoti. Aš gavau nakvynę miestely netoli bažnyčios. Žmonės, pas kuriuos nakvojau, pasakojo, kad ant rinkelės jau ketvirta diena guli 7 užmuštų vyrų lavonai ir komunistai juos vadina banditais. Aš klausiau žmonių, ar jie pažįsta tuos užmuštus ir ar tikrai jie banditai yra? Žmonės atsakė, kad pažinti negalima nei iš veidų nei kitko dėl baisaus kūnų sužalojimo, bet komunistai pasakojo jų vardus, tai žmonės pažinojo juos. Atsimenu ir aš porą pavardžių, du broliai Grajauskai ir Aniulis. Jie buvo gretimo kaimo šauliai. Komunistai pradėjo visus šaulius suiminėti, o tie, žinoma, slapstėsi. Tada gimines kankino, kad pasakytų ,kur yra broliai, vaikai, vyrai. Kai kurie kankinimo neišlaikė ir išdavė slėptuvę. Visus pasislėpusius žiauriausiu būdu nužudė ir kelias dienas laikė lavonus aikštėje kitų pagązdinimui.

—Ar daug gauna lietuviai iš Amerikos siuntinių ir ar nepersekioja komunistai tų, kurie gauna siuntinius?

—Rodos, nemažai gauna, bet toli gražu iki to, kad nors vienas iš šimto gautų. Komunistai nepersekioja, mat jie nenori kirsti šaką, ant kurios patys sėdi. Jei jie pradėtų persekioti, niekas daugiau nesiųstų ir patys komunistai negautų pirktis nuo tų, kurie gauna siuntinius, tokių gražių drabužių, suknelių, batukų, nes dabar gaunantieji yra skurdžiai ir dėl duonos kąsnio savo siuntinius parduoda, gi komunistai, turėdami pinigų, juos perka

—Tai Jūsų nuomone yra geras daiktas siųsti lietuviams siuntinius?

(Pabaiga sek. num.)

KASDIENINIAI REIKALAI

—**Jūratė Ciplijauskaitė,** gimusi Kaune (21 IV. 1926), ten baigusi Aušros Mergaičių gimnaziją. Baigusi 1952 m. McGill Universitetą, Faculty of Science pernai įsigijo daktaro laipsnį bakteriologijos mokslų srityje (Chlorophenicolio įtaka vidurių šiltinės gydyme), ir pakviesta dirbti Otavos Animal Diseases Research Institute. Jos sesuo Birutė yra baigusi mokslą Ispanijos universitete (1945-49 m.). Prieš išvykdama į Kanadą darbo sutarčiai, studijavo Tuebingeno universitete medicina. Motina Elena Ciplijauskienė su trečia dukra Danute gyvena Čikagoje. **M.**

—**Aldona Krikščiūnaitė** yra baigusi Illinois universitetą (B.S. Educ. 1957, M. A. 1952). Mokė vokiečių kalbą Urbanos „University High School". Dabar dirba York Community High School, Elmhurst, Ilinois, kur mokosi virš 3.000 mokinių ir dirba 150 mokytojų. Dėsto bendrų kalbų kursą. **M.**

—**Dr. M. Gimbutienė** baigė rašyti pirmąjį tomą pabaltiečių proistorės. Veikalą leis Harwardo universitetas. **M.**

—**Irena Jackevičiūtė-Petraitienė,** dailininkė-tapytoja, šiuo metu gyvenanti Montanoje, daug piešia iš čia gyvenančių indėnų gyvenimo. Ji buvo viena iš pirmųjų dailininkių-tapytojų Neprikl. Lietuvoje. Yra baigusi Karališkąją Meno Akademiją Romoje 1925 m. (Regia Academia di Belle Arte di Roma). **M.**

—**Vanda Frankienė,** nenuilstama įdomių pasiskaitymų kūrėja jaunimui, vaikų laikraštėlių bendradarbė, scenos kūrinių autorė, greitai pasirodys su nauja savo kūrinių knyga. **M.**

—**Bronė Jameikienė** skaitė paskaitas Colorado valstybėje: vasario 9 d. Denver miesto Public Library apie liet. audinius ir vasario 7 d. Boulder universitetiniame miestelyje un-to personalui apie liet. liaudies meną. **M.**

—**Prof. dr. V. Tumėnienės** knyga „Mano atsiminimai" jau baigiama spausdinti. . **M.**

—**Detroite** veikia Amerikos Lietuvių Veteranų Moterų Auxiliary, kurių tikslas yra paremti karius veteranus materialiai ir padėti lietuviams įsigyti nuosavus namus — svetainę. **M.**

—**Sonė Tomarienė** parašė pasakas „Saulės Vestuvės", 100 psl. 11 prozos pasakų. Iliustravo V. Stančikaitė. **M.**

—**Janina Navickaitė** dirbanti centrinėje Clevelando bibliotekoje asmeniškai ir savo straipsniais spaudoje supažindina skaitytojus su lietuviškomis knygomis bei žurnalais šios didžiulės bibliotekos knygų lentynose. Kilimo nuo Kybartų, J. Navickaitė universiteto laipsnį įsigijo J. Valstybėse. Amerikoje tiktai vienas Harwardo Un-tas turi gausesnį tautosakos rinkinį už Clevelando. **M.**

—**Joana Prišmantienė** ir Kazys Prišmontas turi Čikagoje savo lietuviškų audinių dirbtuvę. Audžia tautinius rūbus vyrams ir moterims, užuolaidas, takelius, juostas, pagalves ir t.t. Joana Prišmantienė talkina daiktus išbaigdama: siuva tautinius rūbus, dirba puikias ir skoningas lėles.

—**M. Ingelevičiūtė** įeina į Akademinių Prošvaisčių redakcinį kolektyvą ir reiškiasi straipsniais akademinėje spaudoje („Stiprinkime Reprezentaciją"). **M.**

—**Galinda O. Augustaitytė,** atvykusi iš Vokietijos, dirba kalbų vertėjos darbą Institute of Aeronautical Science. Ji yra baigusi Genevos un-tą ir tobulinusis Sorbonoje. Laisvai naudoja penkias kalbas. **M.**

Irenė Andriuškaitė-Stankevičienė, Argentinos Lietuvių Jaunimo Teatro kūrėja ir vaidintoja, kuri maloniai sutiko prižiūrėti komedijos „Petro Pampalo Piršlybos" pastatymą Dr. V. Kudirkos salėje 13. 7. 57. SLA. 43 metų veiklos sukaktį minint.

● **LIETUVAITEI,** gyvenančiai Lanús, yra geras darbas — Arendar firmos krautuvėje už pardavėją. Kasininkė ir visa eilė pareigūnų lietuviai. Teirautis: Máximo Páz, Esq. San Martin, Lanús.

Jaunystės Draugas

A. Žobakas.

Feljetonas

Remigijus Šnaras, kaip ir visada, iš komandiruotės grįžo žmonai nepranešęs. Tylutėliai pravėrė koridoriaus duris ir pirštų galais nusliūkino virtuvėn. Giliai kaktoje susodintos akys žvitriu žvilgsniu išniukštinėjo visas kertes. Rodos, nieko įtartino: ant spintelės prariektas duonos kepalėlis, keletas dešros griežinių lėkštutėje, sviesto gniūžtė. Veidas atgavo savo spalvą. Gal Audronė ir nelaukia jokio draugo? Tokiu pat būdu norėjo iššvalgyti svetainę, bet iš miegamojo iššoko šešiametė dukrelė Žibuoklė. Pamačius tėvą, linksmai suspigo:

—Tėveliuk, aš buvau gera! Ką parvežei lauktuvių?

Sekančią minutę pasirodė Audronė, laikydama rankoje pašluostę ir puolė prie Remigijaus.

—Kokia staigmena!

Remigijus su palengvėjimu priglaudė išdžiūvusią juodaplaukę Audronę, pastebėjęs, kad ji visiškai nepasipuošus.

—Tur būt, svečio lauki, jei durys neužrakintos? — murmėjo bučiuodamas.

—Būtinai klausyk . . . bet taip, kad tavęs nepastebėtų. Ir vėliau papasakosi. Gerai?

Vienu akimirksniu jis apgalvojo planą, kaip sutrugdyti žmonos ir laiškininko kasdieniniams pasimatymams. Visų pirma kitą mėnesį neprenumeruos jokio laikraščio. Dar šiandieną pat parašys ryšių kontoros viršininkui pareiškimą, kad laiškininkas Giedrys, naudodamasis tarnybine padėtimi, ardo dorų piliečių šeimas ir kategoriškai paprašys jį perkelti į kitą rajoną . . .

—Tėveliuk, — jo mintis nutraukė Žibuoklė, — o kai ateis tas jaunystės draugas, taip pat pasiklausyti?

Remigijui lyg kas būtų vėzdu tvojęs per sprandą. Mašinaliai sunaigė cigarėtę peleninėje. Pasipylusios žiežirbos nudegino pirštus.

—Koks draugas? Še penkis rublius, tik-ša! — Pasisodino Žibuoklę ant kelių. — Koks, dukryte, tas draugas? Ką jis kalba atėjęs?

—Jis rūkė . . . Su Murkliu pažaidė ir apie jus kalbėjo.

Remigijus užsimerkė. Aišku juokiasi abu iš jo. Jaunystės draugas! Greičiausia — Vytautas Šermukšnis. Taip ir yra. Juk Audronė su juo rimtai draugavo, ruošėsi net už jo tekėti, jau žiedai buvo nupirkti. Štai kodėl pas kutinio pasivaikščiojimo metu, Vytautas atkakliai paskui juos gatve sėlino ir į parduotuvę kartu buvo užsukęs. Jie vėl atnaujino draugystę! O Audronė su ašaromis prisiekinėjo, nepalaikanti jokių ryšių su svetimais vyrais! Palauk, brangioji, šį kartą ašaros tau nepadės!

Grįžo Audronė.

—Spėkit, kuo jus pavaišinsiu? — šypsodama pakilojo krepšį.

—Duok, mamute, aš iškrausty siu — Žibuoklė paėmė pirkinius ir nušokavo virtuvėn.

Remigijus, kaip stovėjo nusigrįžęs į langą, taip ir nepakeitė pozos, tiktai pradėjo nervingai trypčioti koja. Audronės lūpose pamažu blėso šypsnys. Ji žinojo, jei trepsi, jis baisiai įtūžęs. Patyliukais priėjus, apkabino.

—Tu pyksti? Aš stengiausi ne užtrukti . . . Žinai, kol gavau žąsį . . .

Remigijus grubiai numetė nuo peties ranką.

—Tu mūsų vienintelis svečias... — laiminga šypsojosi Audronė.

—Tik svečias? — Remigijaus veidas vėl užsitvieskė.

Audronė užgniaužė atodūsį, vien akys sužvilgo ašaromis.

—Durys nerakintos — blogai! Tavęs laukiama, vėl negerai! . . — kandžiodama virpančias lūpas prašnabždėjo žmona. — Kiekvieną kartą pargrįžęs įtarinėji, kamantinėji . . .

Remigijus nušvyto.

—Nepyk, — švelniai pasakė, glausdamas Audronę. — aš pats suprantu ir vėliau gėdinuosi kvailų įtarinėjimų, bet . . . kas myli, tas ir pavyduliauja.

Nesusipratimas greitai buvo pamirštas. Remigijus įteikė dovanas: žmonai gintarinę sagę, dukrelei — pasakų knygą.

Po kiek laiko Audronė išėjo į turgų. Remigijus paliko tįsoti ant sofos. Ir nauji įtarimai užgulė jį:

—Kodėl ji manęs kartu nekviečė? Ar tik nepaskyrė kam nors turguje pasimatymo? — neramiai vartėsi jis.

Įbėgo dukra. Remigijus sukrutė.

—Eikš čia, — pakvietė ją, — nori ledų? — Aha, gerai, bet pri žadėk man visada eiti su mamute į turgų, parduotuves. Padėsi nešioti pirkinius. Jai vienai sunku. Iš mažens pratinkis būti paslaugi!

—Gerai, tėveliuk, — Žibuoklė linktelėjo galvą ir, lyg pasigirdama, pridūrė. — Aš esu mandagi ir neklausau, ką mamutė su laiškininku kalba.

Remigijus pabalo. Gurgtelėjo seilės:

—Pirma nusiplauk, jei su savo širduku sveikinaisi!

—Ką . . . tu pasakei? — išplėtė žmona akis.

—Pasakiau tai, kad tau negana romano su laiškininku! Turguje pradėjai draugų ieškoti. — Jis vėl pamatė ant stalo gulinčią gintarinę sagę. Sugniaužė sau joje. — Aš iš širdies . . . Aišku, jei pas kitą bėgi, vyro dovana nereikalinga. — Ir užsimojęs tėškė į grindis, net čeženos pasipylė.

—O! . . . — tesuriko Audronė.

Įtūžęs Remigijus prišoko arčiau:

—Aš apakėlis? Apsirinki, gerbiamoji. — Jis prisikišo prie jos veido ir, pergalingai šypsodamasis, tyliai sušvykštė: — Su savo Vyturėliu, tuo paišiumi, ką mano bute išdarinėji?

Aldona žiobtelėjo:

—A, pagavau paukštelę! — piktai triumfavo šeimos galva.

Audronė atsišliejo į sieną. Tuo tarpu iš prieškambario strimagal viais įpuolė Žibuoklė!

—Tėveliuk, atėjo tas pats! . . .

Iškelta Remigijaus ranka tuščiai perskrodė orą.

—Atėjo? Na, gerai! — Jis atsistojo už spintos ir demoniškai šypsojosi.

Koridoriuje suaidėjo skubūs žingsniai.

—Vėl nėra? — paklausė svetys.

Remigijus norėjo pulti prie suvedžiotojo, bet veidrodyje išvydo šviesaplaukį jaunuolį ir sugniaužti pirštai atsileido. Sumišęs išėjo į kambario vidurį.

—Sveikas, Gijau, — jaunuolis paspaudė ranką. — Kiek gi kartų galima tavęs nerasti?

—Albertas . . .. Kokie vėjai? — sulemeno nusiteręs šeimininkas. — Tiek metų nesimatėm . . . Iš kur sužinojai adresą?

—Užsukau pas tavo tėvuką, važiuodamas į Kauną. Penktą kartą ateinu. Turbūt žmonelė pasakojo, kad spėjau įkyrėti? — nieko nepastebėjęs, tratėjo Albertas.

—Sakė . . . priešingai . . . labai džiaugiuosi. Audra, — išraudęs atsisuko į žmoną, vengdamas jos žvilgsnio, — nors jodo užsidėk. Supranti, mano antrąją pusę taip kamuoja dantys, kad abu neradame vietos,— paaiškino svečiui.

Žibuoklė tėvui rodė paslaptingus ženklus, kviesdama prieiti.

Žibuokle, — negražu klausyti suaugusiųjų kalbos!

Jis vėl pažiūrėjo į žmoną.

—Beje, būkit pažįstami: Albertas Daugėla — mano jaunystės draugas. Kartu karves ganėme kaime . . . „V".

FOTO "DANY"
Fotografuoja dieną ir naktį krikštynas, sužieduotuves, vestuves ir visokius pobuvius Jūsų namuose
Nuotraukų reveliavimas ir kopijos. Nuolaida pristačiusiems šį skelbimą:
Berón de Astrada 6631, Buenos Aires.

Korespondentai rašo

SKRIDĘS VAŠINGTONAN KALBĖJO LOZORAITIS

tuvos Diplomatijos Šefo S. braičio žodis pasakytas per erikos Balso radiją Ministro Žadeikio mirties proga).

iekvienos tautos istorijos ke- yra nužymėtas kapais tų nių, kurie žuvo už savo tau- rba jai šiaip nusipelnė. Prie ų žmonių, prie tų lietuvių, e visą savo amžių garbingai o Lietuvai ir ją karštai my- priklauso amžiną atilsį mi- eris Povilas Žadeikis, kurio s supiltas šiomis dienomis tinių Amerikos Valstybių nėje Vašingtone. Aš laikau liūdna ir kartu nuoširdžia iga paminėti šiandieną šitą jį patriotą.

s buvo tos kartos žmogus, ku avo veiklia lietuvybe, prisiri- prie savo gimtosios kalbos, u lietuvišku būdu padėjo pa- dus, ant kurių buvo atstaty- bei išugdyta nepriklausoma uvos valstybė. Nuo pat tūks- is devyni šimtai aštuoniolik- metų vėlionis kaip karys, to apsaugos ministeris ir vė- kaip diplomatas ištikimai tar lietuvių tautai, kuri tada laiminga, nes laisva savo riklausomoje valstybėje.

ietuvai apsigynus nuo puolan ją priešų, Povilas Žadeikis iš kariuomenės ir jo gabu- ir patrauklios asmeninės sa- ės buvo panaudotos kitose sri . Jis buvo deleguotas į Ame- kur jam buvo pavesta svar- inansinė misija. Gausinga ir iotiškai nusiteikusi Amerikos uvių visuomenė ir tada nuolat riai atsiliepdavo į Lietuvos alus. Tai padėjo jam sėk- gai atlikti savo uždavinį. Ši- omis aplinkybėmis buvo na- lu, kad jis buvo pakviestas į enių reikalų ministerijos tar- ą.

ovilo Žadeikio visa diplomati- veikla, trukusi daugiau kaip metų, vyko be pertraukos erikos Jungtinėse Valstybėse. tauriausia žodžio prasme ats- avo Lietuvos valstybės reika- s. Ir kaipo karys, ir kaipo lomatas jis stovėjo pirmutinė- Lietuvos interesų gynėjų eilė- 1940 m. Sovietams užpuolus kupavus Lietuvą, jis tuoj pat merkė Maskvos vyriausybės arytąjį Lietuvai smurtą ir li- paskutinės savo gyvenimo va dos ryžtingai kovojo prieš So ų pasikesinimus išgauti tarp- tinį Lietuvos okupacijos pri- inimą. Povilą Žadeikį mirtis ko, jam beeinant atsakingas eigas. Garbė jo atsiminimui!

ovilo Žadeikio mirtis yra udus smūgis mums visiems, su iais jį siejo bendras darbas. darbo apimtis ir tikslai nu- yti diplomatinių funkcijų es- e. Tomis nepaprastomis ap- ybėmis, kada Lietuvos valsty yra Sovietų Sąjungos oku- ta, Lietuvos diplomatinei tar ai tenka ypatingai svarbus lmuo. Ji atstovauja Lietuvos stybei ir gina jos interesus tų bendruomenėje, kurios na- Lietuva teisiniai tebėra, nes viena didžiųjų demokratinių stybių nėra pripažinusi tariai- sios mūsų krašto inkorporaci- į Sovietų Sąjungą. Jau pats sų diplomatinės tarnybos bu- o faktas rodo, kad Lietuvos vės byla tarptautinėje plot- je tebėra gyva, nors nuo Lie- os okupacijos pradžios praėjo beveik 17 metų.

Po ministerio Žadeikio mirties, kad ir kaip skaudų nuostolį ji mūsų veiklai sudarė, Lietuvos Respublikos reikalų atstovavimas Vašingtone nenutruks. Amerikos Jungtinių Valstybių vyriausybės atstovai pakartotinai yra viešai pareiškę, kad ši galingiausia demokratinio pasaulio valstybė ir toliau nepripažįsta Lietuvos okupacijos ir kad ji su simpatija seka lietuvių tautos laisvės siekimus. Toks Jungtinių Valstybių palankus Lietuvai nusistatymas, išplaukiąs iš jų pasiryžimo grįsti tarpvalstybinius santykius aukštais teisės ir teisingumo dėsniais, pripažinti kiekvienai tautai laisvę nevaržomai pasirinkti tokią valdymosi formą, kokios ji pati pageidauja, atmesti bet kurį smurtą ir jo padarinius; toks nusistatymas garantuoja tolimesnį Lietuvos diplomatinės atstovybės buvimą ir veikimą Amerikos sostinėje, iš kurios aš kalbu į Jus, brangūs tautiečiai, krašte ir užsienyje. Be to, tam mane paskutinė teisėtoji Lietuvos vyriausybė ir paskyrė diplomatijos šefu, kad patikrinčiau mūsų valstybės diplomatinio atstovavimo tęstinumą tarptautinėje plotmėje.

Ministeris Žadeikis daug metų savo pareigas ėjo tragingu kovos už pažeistų lietuvių tautos teisių atstatymą laikotarpiu. Kova dar nėra baigta, nes lietuvių tauta smurtui nenusilenkė ir nenusilenks. Netenka abejoti, kad ši kova sugrąžins mūsų tautai laisvę ir nepriklausomybę.

Povilą Žadeikį priglaudė paskutiniam atilsiui ne Lietuvos žemė. Tačiau Amerikos žemė bus jam lengva, nes tai yra didžios, laisvę gerbiančios ir Lietuvą atjaučiančios tautos žemė. **Krsp.**

REIKALINGA PARDAVĖJA

Wolf Arendar krautuvei

Pageidautina su praktika.

M. Páz 1099; 241-Lanús-0673

GREIT BUS 30 METŲ, KAIP DIRBU TOJ PAČIOJ VIETOJ IR PRENUMERUOJU „A. L. B."

1958 metais turėsiu dvi reikšmingas sukaktis: Sueis lygiai 30 metų kaip dirbu tame pačiame darbe ir 30 metų, kaip skaitau „Argentinos Lietuvių Balsą". Neabejoju, kad ne aš vienas tuo galiu pasididžiuoti. Būtų malonu išgirsti ir kitus tautiečius šiuo klausimu prabylant.

Dėkodamas už „jubiliejinę" Leidyklos dovaną—knygas, prie pirmos progos kompensuosiu.

Kaip klausėte apie mano sūnų, tai šia proga rašau apie abu:

Stasys metų laiko buvo Paso de Los Libres, atlikdamas karinės tarnybos prievolę Pirmos Divizijos artilerijos štabe ir vėl grįžo prie savo studijų Rosario universitetan, kur sekantį metą žada baigti ekonominių mokslų fakultetą. Jau ir dabar jis yra antruoju knygvedžiu „Di Marco y Cia" firmos. Mat reikia užsidirbti ir duonai ir studijoms.

Antrasis mūsų sūnus, Aldo, 14 metų amžiaus, antri metai mokosi Valstybinėje Gimnazijoje, Rufino mieste.

Kaip matote, sekantieji mums bus dvigubai jubiliejiniai metai.

Su gilia pagarba ir geriausiais linkėjimas,

Villa Saboya, **Stasys Okas.**

v. Rufino, SM.

J. Viršila ir J. Zavickas, sav.
MOZAIKŲ FABRIKAS
"LA NUEVA"
Fabr.: Raštinė ir Parduotuvė
Bacacay 741 Uriarte 3046
BOULOGNE — SUR MER

JAUNIMAS „NEMUNO" TALKOJE

Bent 25 lietuvių ir maišytų šeimų jaunuoliai ir jaunuolės sudarė kultūrinių parengimų komisiją, kuri talkins „Nemuno" draugijai jos 48 metų sukakčiai paminėti ir popiečiams, vakarams, koncertams ir vaišėms organizuoti.

Jaunimo komisijoje veikia pirmin. J. K. Ponamarčiuk, vicep- R. Desuk, sekr. R. Grilauskas; vald. nariai: A. P. Skarpelli, V. Meškinis, Edv. Baltušis, Alf. Markus, E. Verbickis, L. Norvaišas ir Rikardas Batvinis. Jaunimo globėjais iš „Nemuno" paskirti Vladas Čečis ir Jonas Šakalys.

1957-1958 m. „Nemuno" Valdyba deda pastangas visą draugijoms nepriklausantį jaunimą įtraukti savo kultūriniai visuomeninio darbo talkon. Sveikintina idėja!

25. 5. 57 nemuniečiai pagerbė savo buvusią ir naująją Valdybą asado pietumis ir draugišku pasižmonėjimu ,kuriame dalyvavo ir vietos savivaldybės atstovai, bei „Vyties" delegatas.

8. 6. 57 „Nmuno" jaunimas suvaidino Dantės „Pragarą". Skaitlingoje publikoje matėsi Lietuvių Centro atstovai iš Buenos Aires.

16. 6. 57, nuo 17 iki 21 val. „Nemuno" salione įvyko jaunimo šokių popietis. Jaunuomenė šoko, o vyresnieji leido laiką bufete bei skaitykloje. **N. P.**

ROSARIO LIETUVIAI GAVO PREZIDENTO AUTOGRAFUS

Kaipo „A .L. Balso" korespondentas dalyvavau istoriniame susirinkime: Birželio 20, 1957, Rosario miest tapo inauguruotas didingas paminklas Argentinos Vėliavai. Jis pastatytas iš puošnaus Argentinos marmuro, iš San Juan provincijos. Statybos darbas trūko 14 metų ir kaštavo apie 30 milijonų pezų. Plotas užima 10 tūkstančių kvadr. metrų, aukštuma — 76 metrai. Ant jo laiptų ir apatinėse patalpose sutelpa 25 tūkstančiai žmonių. Jis pastatytas pagal architekto Angel Guido planą, talkoje su dailininkais José Fioravanti, Alfredo Bigatti ir Eduardo Barnes.

Didingas paminklas atvaizduoja Argentinos pažangą: Toje vietoje vasario 27, 1812 metais, pavakare, Belgrano pirmą kartą iškėlė jo sukurtą Argentinos vėliavą, vykstant kovoms prieš šios šalies okupantus ispanus. Anuomet Rosario buvo tik miestelis, o dabar yra milijoninis universiteto miestas, su visomis didmiesčių ypatybėmis.

Vėliavos Paminklo įkurtuvėse tiek žmonių-žmonelių dalyvavo, kiek niekuomet jokiose iškilmėse nebuvo ir gal daugiau niekuomet nebus. Visi jautėmės labai gerai ir didžiavomės, kad sykiu su mumis dalyvavo prezidentas generolas Pedro Eugenio Aramburu.

Prezidento demokratiškumu likome s užavėti: Prieš iškilmes ir po iškilmių jis važinėjo Rosario miesto gatvėmis savo automobiliu be jokios apsaugos ir mielai pasirašinėjo autografus. Preziden to parašus gavo kelios lietuvaitės moksleivės ir studentai. A. Šv—s.

VICEPREZIDENTAS APLANKĖ MŪSŲ FABRIKĄ

Viceprezidentas admirolas Isaac Rojas, aplankęs Kordobos miestą, lankė stambių industrijų centrus šioje provincijoje, jų tarpe Valstybinį Karo Lėktuvų Fabriką.

Mums lietuviams, dirbantiems amerikietiškame „Kaiser Argentina" automobilių fabrike buvo malonu asmeniškai matyti šį garbės svečią. Mūsų fabriką aplankė birželio 22. Sutiko viceprezidentą generalinis direktorius Keneth Clark ir kompanijos viceprezidentas James F. McCloud, kurių lydimas aplankė visus produkcijos ir planavimo skyrius.

„Kaiser Argentina" fabrikas užima 69,000 padengtų kv. metrų plotą. Jame dirbame 2,000 žmonių. Dabartiniu laiku kas mėnesis padirbame po 600 vienetų, bet už metų žadama pagaminti po 1,000 automobilių kas mėnesis, o vėliau ir po 3,000.

„Kaiser Argentina" fabrikas yra vienas moderniausių visoj šaly. Jo presų skyriuje yra mašinų, kurių kaina siekia po 150,000 dolerių.

Matricų skyrius pradeda gaminti dalis Willys fabrikui, esančiam Toledo mieste, Ohio valstybėje, USA. Matriceras.

S. L. Arg. Veikimas

NAUJOSIOS MENO PAJĖGOS MŪSŲ SCENOJE

Birželio 22, 1957, SLA. Dr. Vinco Kudirkos vardo saliono sceno je pasirodė visa eilė naujų lietuvių, debiutuodami vaidybos meno srity. Tuos čia gimusius jaunuoles ir jaunuolius perstatė pub likai režisorė Irenė Andriuškaitė-Stankevičienė, Eliseo Gutierrez komedijos „Mi sobrina tiene novio" pastatymu.

Po vaidinimų, skaitlingai ir rinktinei publikai griausmingai plojant, artistai susigrupavo scenoje. Tuomet Dr. Alfonsas Kairelis pasakė labai reikšmingą kalbą, pabrėždamas, kad šis puikus mūsų tautos atžalynas dalyvauja su mumis ne kokių nors premijų siekdamas, bet iš pasišventimo scenos menui. Tebūnie garbė jų tėvams! O mes geriausia juos pagerbsime, jeigu greičiau įrengsime Sporto aikštę. Jie jau repetuoja visą eilę veikalų. Lietuvišką komediją suvaidins SLA 43 metų sukaktį minint 13. 7. 57. Palaikykime jaunimo entuziazmą skaitlingu dalyvavimu!

Jeigu esame matę scenoje Elenutę Urbanavičiūtę ir Liliją Marcinkevičiūtę, tai su kitais, kaipo artistais, pirmą kartą teko susipažinti. O tie malonūs jaunuoliai ir jaunuolės buvo šie: Lilija Grižaitė, Zuzana Stukaitė, Edvardas Totilas, Osvaldas Žabarauskas, Albertas Stalioraitis, Robertas Vezgirdas, Ignas Stukas (s), Pranas Aleškevičius ir Karolis Žvinakis. Suflioravo J. R. Stalioraitis. Scenorė L. Marcinkevičiūtė.

Patys sportuojanti jaunoliai pa vyzdingai vedė visą vakaro tvarką.

Žurnalistas L. Kančauskas padarė visą eilę nuotraukų, kad jau nieji artistai amžinai atsimintų savo pirmąjį pasirodymą scenoje.

Beje, šia proga tenka maloniai paminėti lietuvių firmas, kurios savo skelbimais šio vakaro programose parėmė jaunimo pastangas materialiai. Štai tos firmos: Inž. Jono Čekanausko, A. Simučio ir P. Mirono „Simir", Bernardo Survilos, Napoleono Katino, Alberto Lukšėno, Vilgelmo Paco, A. Timinsko, „Casa Elena", Ignas Stukas ir Sūnus, Federikas Kureikis. **St. Grikis.**

SUKAKTUVINIS VAKARAS LIEPOS 13

Susivienijimui Lietuvių Argentinoje sukankant 43 metams, **šeštadienį, liepos 13, 1957,** SLA Dr. V. Kudirkos vardo salione, Av. General San Martin 3175, Lanús Oeste bus didelės iškilmės. Dalyvaus visų broliškų organizacijų atstovai ,ekursantai iš Berisso, spaudos atstovai, fotografai. Veiks turtingas bufetas, parke liepsnos laužas ir spirgės kepsniai.

Bet svarbiausia, tai tas, kad Argentinoje gimę SLA Lietuvių Jaunimo Teatro artistai ir artistės suvaidins lietuvišką komediją — „Petro Pampalio piršlybos". Vaidina: Režisorė Irenė Andriuškaitė — Stankevičienė, Lepoldas Stankvičius, G. Baršauskas, Elena Urbanavičiūtė, Lilija Marcinkevičiūtė ir scenorius Albertas Stalioraitis.

Jeigu mieste gimęs mūsų jaunimas pasiryžta darbuotis mūsų scenoje, tai ir kaimo prisiminimais gyvenanti vyresnėsės kartos ateiviai turėtų tik sveikinti tokią gražią jaunimo iniciatyvą. Dvi lietuvybes tas jaunimas sujungia į vieną galingą lietuvybę. Tik didieji ponai nenusigręžkite nuo pavyzdingo mūsų jaunimo, nes dabar jau taip išeina, kad savo nenuilstama veikla tas jaunimas, dėl kurio tūli taip daug sielojosi, lietuvius vienybėn kviečia, mūsų lietuviškosios kolonijos galybę ūgdydami. **Kapso Ainis.**

—**SLA. Centro Valdyba** praneša draugijos nariams, kad 9. 7. 1957, 9 val. Aušros Vartų parapijos bažnyčioje įvyks mišios už mirusius Susivienijimo narius. Po to bus aplankyti SLA narių kapai Sarandi kapuose ir pietums visi grįš į Susivienijimą. Prašome dalyvauti. **SLA. C. V-ba.**

BARAS & RESTORANAS
"Ideal".
Pr. Mickevičius & Cía.
Av. Saenz 595 — Bs. Aires.

JUAN V. LIMBA
2 a. Santa Rosa 3565
TE. 740-Ombú-3663
Mechaniška dirbtuvė. Mašinų konstrukcija ir pataisymai.

Nauji Kapai

EMILIJĄ U. MATJOŠIENĘ PALAIDOJUS

Emilija Užubalytė Matjošienė mirė birželio 16, 1957. Vėlionė buvo gimusi Geidžiūnuose, Biržų apsikrity 8. 12. 1897 m. Argentinon atvyko 18. 5. 1929 m. Buvo silpnos sveikatos, pakartotinai operuota. Motinos ir žmonos liga suvargino šeimą, vienok ji dalyvaudavo kultūriniuose lietuvių parengimuose. Liko liūdintis vyras Lionginas Matjošas ir sūnus Florencio A. Matyosas, gyvenanti savo namuose, Alegria 976, Haedo, prov. Bs. Aires.

Atsižvelgdami į šeimininkės ligos suvargintos šeimos padėtį, palaidojimui aukavo:

Antanas Skatikas $210. Vladas Rūkas $200. Pedro Dajek $110. Po $100: Petras Stačiūnas, Pranas Smalstys, Antanas Pašakarnis, Constancia de Marco ni, Antanas Kriaučiūnas, Tomas Paulauskas, Sra. de Yero ir Elena Budrevičienė. Po $50: Ant. Žukauskas, Fel. Bednarek, Mykolas Pečiūra ir Juozas Pempė. Jonas Seniulis $40. Po $30: A. Pročkis, C. Beloso ir St. Tatoris. D. Garcia $20 ,Sra. de Starkus $10.

Visiems geraširdžiams tautiečiams vėlionės vyras ir sūnus reiškia padėką už materialę ir moralę paramą. Lai būna vėlionei ramu ilsėtis amžinai svetingos Argentinos žemėje. **Pr. Smalstys.**

A†A. Emilija U. Matjošienė,
palaidota birželio 17, 1957.

BERISSE MIRĖ KETURI LIETUVIAI

† **KAZIMIERAS ŠČIUKA,** marijampolietis, iš Kreivosios kaimo. Argentinon buvo atvykęs 1927 m. Pradžioje dirbo frigorifike, paskui turėjo savo krautuvėlę. Mirė 13. 6. 57, po 10 dienų sirgimo ligoninėje. Buvo „Nemuno" narys. Čia liko 20 metų amžiaus sūnus ir žmona, su kuria buvo persiskyręs prieš kelis metus. Palaidotas La Platos kapuose, dalyvaujant draugijos nariams ir kaimynams. Liko du broliai JAV., brolis ir sesuo Lietuvoje.

† **ANTANAS PETRONIS** 13. 6. 1957 mirė darbo metu frigorifike, ventiliatoriui sužeidus galvą. Sūnus studijuoja medicinos fakultete La Platoj. (Nekrologas tilpo pereitame „ALB". Nr.).

† **KAZIMIERAS JUŠKA,** 24 m. amžiaus, nusižudė 13. 6. 57, palikdamas atsisveikinimo laiškus seserims, kurių viena jau sukūrusi šeimą. Abu tėvai jau mirę. Vėlionis buvo gimęs Berisse, bet jokiai draugijai nepriklausė. Dirbo Swifte. Jo sesers vyras, Jonas Šakalys, tarnauja laivyne. Vėlionis paliko laiškus Berisso ir La Platos policijai, prašydamas nieko nekaltinti dėl jo tragiško nuosprendžio. Palaidotas La Platos kapuose.

† **PETRAS BAKANAS,** rokiškėnas, 58 m. amžiaus, daug metų dirbęs Swifte, metą laiko sirgęs mirė 15. 6. 57. Liko liūdinti žmona, duktė su savo vyru ir neseniai iš Argentinos karinės tarnybos grįžusis sūnus. Draugijoms nepriklausė. Palaidotas La Platos kapuose. **P. Špokas.**

† **AMEROZIEJUS MORKEVIČIUS,** prieniokas, 52 metų amžiaus, po trijų metų plaučių vėžio ligos, mirė 29. 6. 57, ant rytojaus palaidotas Chacarita kapinėse. Liko žmona Bronė Sleževičiūtė ir 2 sūnūs: Nestor 14 ir Jorge 8 m. Lietuvoje liko motina. Norkevičius 26 metus dirbo prie bronzos apdirbimo. Prie jokių lietuviškų draugijų nepriklausė.

† **JONAS MAKAVECKAS,** 56 m. amžiaus, ukmergietis, mirė Fiorito ligoninėje nuo kraujo išsiliejimo galvon. Palaidotas Sarandi kapuose 20. 6. 57. Argentinoje liko liūdinti duktė su vyru Vytautu-Viktoru Lukšu, buvusiu Buenos Aires ir Santa Fė provincijų bokso nugalėtoju. Vėlionis dirbo inž. J. Ramanausko fabrike, bet nuo gegužės 1. 1957 buvo išėjęs pensijon. **P. T.**

† **PRANAS STANIULIS,** rokiškėnas, 57 m. amžiaus, išsitarnavęs pensiją metalo fabrike „Tamet", mirė 11. 6. 57. Liko žmona Ona Ramonaitytė, dvi dukterys ir žentas, gyvenanti savo namuose, Portela 1533, V. Alsina. **Bart.**

MIRĖ PETRAS PIVARONAS

Petras Pivaronas, 74 m. amžiaus, mirė Pittsburgh, Pa. 16. 5. 1957. Palaidotas Chicagos Tautinėse Kapinėse, greta kitų žymių Amerikos lietuvių visuomenininkų. Pittsburghe liko vėlionies sūnus Petras, vadovaujantis jo tėvo išvystyta duonos kepykla. Ten pat liko duktė Johanna ir brolis Domininkas.

Pivaronas yra sukūręs visą eilę Amerikos lietuvių draugijų. Pirmininkavo Sandarai, Tėvynės Mylėtojų Draugijai; buvo SLA. CV. nariu ir t.t.

1935 metais jis atstovavo Sandarą Pasaulio Lietuvių Suvažiavime Kaune. Vieno banketo proga, sėdėdamas šalia prezidento Smetonos, jis pastarąjam ir sako:

„Važinėdamas po Lietuvą, kalbėjau su ūkininkais ir valdininkais, su darbininkais ir moksleiviais ir visi tamstą keikia. Kaip tamsta atsilaikai?"

Smetona atsakė diplomatiškai:

„Mane palaiko 5 nuošimčiai ūkininkų, 5 nuošimčiai darbininkų, ir iš visų visuomenės sluoksnių po 5 nuošimčius, susidaro galinga mano šalininkų minia..."

EVANGELIJOS TIESOS

DIEVAS yra MEILĖ

MYLĖK DIEVĄ!

KAS YRA JĖZUS KRISTUS SULYG BIBLIJOS ARBA DIEVO ŽODŽIO?

Įsikūnijęs Dievo Žodis. (Ev. šv. Jono, 1:14).

Mielasis Dievo Sūnus, kurio turim klausyti. (Ev. šv. Mato, 17:5).

Išpranašautasis Mesijas. (Ev. šv. Jono, 1:41).

Dievo Sūnus. (Ev. šv. Jono, 1:34).

Dievo Avinėlis, kurs neša pasaulio nuodėmes. (Ev. šv. Jono, 1:29).

Pasaulio Išganytojas. (Ev. šv. Luko, 2:11; šv. Jono, 4:42; Darb. ap., 4:11-12).

Kristus, Gyvojo Dievo Sūnus. (Ev. šv. Mato, 16:16).

Pasaulio Šviesa. (Ev. šv. Jono, 8:12).

Kelias, Tiesa ir Gyvenimas. (Ev. šv. Jono, 14:6).

Prisikėlimas ir Gyvenimas. (Ev. šv. Jono, 11:25).

Gyvybės Šaltinis. (Ev. šv. Jono, 1:4; 4:10; 7:37).

Gyvybės duona. (Ev. šv. Jono, 6:48).

Gerasis Ganytojas. (Ev. šv. Jono, 10:12).

Žmonėms siųstoji Dievo Malonė. (1-mas laišk. Tim-jui, 1:24; laišk. Rom., 3:24-25).

Vienintėlis Tarpininkas tarp Dievo ir žmogaus. (1mas laišk. Tim-ju, 2:5; 1-mas laišk. ap. Jono, 4:10; 2-as laišk. korint. 5:19).

Vyriausiasis ir Amžinasis Kunigas. (Laišk. hebrajams, 8:1; 9:11; 7:21).

Savo Bažnyčios Galva. (Laišk. efėziečiams, 1:22; 5:23).

Šviesi Aušros Žvaigždė. (Apreišk. 22:16).

Stebūklingasis. (Pranašo Izajaus, 9:6).

Amžinasis Tėvas. (Izajaus, 9:6).

Ramybės Kunigaikštis. (Iz. 9:6).

Pradžia ir galas. (Apreiškimas, 22:12).

Jėzus Kristus sako: „Tyrinėkite Raštus, nes jums atrodo kad juose turite amžiną gyvenimą; jie tai yra, kurie duoda liūdymą apie mane". (Ev. šv. Jono, 5:39).

Evangėlijos skelbimas vyksta kas sekmadieni 16 val. Pasaje Chimborazo 2070: 2-me aukšte (altura Cabildo 738) Avellaneda.

VISI LABAI MALONIAI KVIEČIAMI ATSILANKYTI!

Restoranas "DOS AMIGOS"
PASEO COLON 449 Bs. As
K. Paulauskas ir A. Degulis
T. E. 33 - Avenida - 3202
Puikūs valgiai, baras, reservadai šeimynoms

Dr. JACOBO FEITELEVICH
MEDICO CIRUJANO (Mat. 13.800)
Priima antradieniais ir šeštadieniais nuo 16 val.
Asmos gydimo ir vaikų ligų
specialistas
Av. SAENZ 1283 TE. 91-4880

KNYGAS — LAIKRAŠČIUS — ŽURNALUS
DRAUGIJOMS STATUTUS — BLANKUS
LAIŠKAMS ANTRAŠTES — SĄSKAITAS
VOKUS — KVITUS — FORMULIARUS
VIZITINES KORTELES — PLAKATUS
Lietuvių, Ispanų ir 10-čia kitų Kalbų
Skubiai, Gražiai ir Nebrangiai
A T L I E K A
ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSO SPAUSTUVĖ
c. José León Suarez 5684, Villa Riachuelo, Buenos Aires.

VIETOS KRONIKA

SUEIGOS L. KLŪBE TREČIADIENIAIS

Trečiadienių vakarais iki 22 val. Knygų pasikeitimai, laiškų atsiėmimas, prenumeratų sutvarkymas, draugiškas laiko praleidimas Lietuvių Klūbe. Trečiadienių vakarais renkasi mū sų broliai latviai ir estai, mūsų ben dran Pabaltiečių centran, Buenos Aires Lietuvių Klūbe.

ŠEŠTADIENĮ, LIEPOS 6 D., 21 val. įvyks Gran Buenos Aires ir Centro lietuvių jaunimo susiartinimo linksmas šokių vakaras su vaišėmis. Tai bus pirmas toks vakaras. **Grieš jaunimo orkestras.** Bus daug netikėtumų. Įžangas prašom įsigyti iš anksto pas rengimo komisijos narius: Vyrams $20; moterims $15.

ŠEŠTADIENĮ, LIEPOS 20 D., 21 val., kaip kiekvienais metais „A. L. Balsas" rengia Išeivių Dienos minėjimą, Lietuvių Klūbe, Boedo 737, Bs. As. Bus tai dienai pritaikyta programa, kurioje taip gi kviečiamas dalyvauti jaunimas. Paskirta gražių dovanų programos pildytojams. Po programos bus vaišės ir šokiai prie geros muzikos.

● **DARBO VALANDOS** „A. L. Balso" Leidykloje: **J. L. Suarez 5684,** V. Riachuelo, Bs. Aires nuo 9 iki 18 val. nuo pirmadienio iki penktadienio imtinai. Redakcijoje — **Boedo 737,** Bs. Aires, nuo 16 iki 20 val. kasdien. Trečiadieniais nuo 16 iki 22 val.

SUSIVIENIJIMO SUKAKTIS
43 metų minima 13. 7. 1957
Dr. V. Kudirkos salione
Av. San Martin 3175/81
Lanús Oeste — Bs. Aires
PROGRAMOJE:
Sveikinimai, pranešimai, „Piršlybų" vaidinimai ir publikos šokiai su „Gabriel". Vaidina jaunos pajėgos. Režisuoja ir vaidina **Irenė Andriuškaitė-Stankevičienė, L. Stankevičius, G. Baršauskas, E. Urbanavičiūtė, L. Marcinkevičiutė, A. Stalioraitis.** Kviečiami visi lietuviai.
ALC. Centro Valdyba.

—Antanas ir Teofilė Paulavičiūtė Kriaučiūnai, gyvenanti Buenos Aires mieste, savaitgalių poilsiui turi gražų ūkelį prie Vicente Casares stoties. Pirmiau jį apsėdavo iš pusės kaimynai Vitkauskai, bet dabar jau keli metai kaip didesnę dalį išnuomuoja japonams, kurie puikiai verčiasi gėlių plantacijomis. Kadangi pp. Kriaučiūnų namelyje niekas negyvena, tai nuvykę poilsiui 23. 6. 57 rado viską išplėšta: lempas, indus, baltinius, rūbus ir visą kilnojamą turtą išsigabenę naktiniai apuokai. **K. S.**

—Steponas Paulėnas, Antanas Švarlys II ir J. Olšauskas susirado patalpas Bokoje, kurių nuoma $5,000 mėnesiui. Namas dviejų aukštų, dvi salės ir trys departamentai. Įrengus restoraną-barą už $400.000, „raktas" kainuotų arti milijono. Yra proga prisidėti darbu ir kapitalu dar keliems asmenims. Teirautis Av. Paseo Colón 449; TE. 33-3202.

—Jonas Čebis, prieš porą metų Lietuvių Klūbe susipažinęs su simpatinga panele **Olga Makarevičiūte,** pereitą vasario mėnesį apsivedė su ja. Povestuvinę kelionę jaunavedžiai praleido Paragvajuje pas jaunosios tėvus.

ARBATOS KILOGRAMAS $80.

Misiones arbata konkuruoja Ceiloną. Argentinos lietuviai ūkininkai iš Misiones atsiuntė savo plantacijų arbatos pavyzdžius „A. L. Balso" Leidyklai, kuri įteikiama vartotojams po $80 už kilogramą. Pabandžiusieji kartoja užsakymus, nes tai sveikiausia, skaniausia ir aromatiškiausia arbata. Pavyzdžius įteikia ir užsakymus priima „A. L. Balsas": J. L. Suarez 5684 (Suc. 39), Buenos Aires, — paskelbtomis darbo valandomis. TE. 97-4444.

VAISTUS LIETUVON
Oro paštu
Persiunčia Balsas.
Teirautis nuo 16 iki 20 val.
Boedo 737; TE. 97-4444

PENSIONAS „LITUANIA"
Juozas Palšis, sav.
VILLA RUMIPAL, Córdoba
Vasarotojai prašomi iš anksto užsisakyti kambarius. „Lituania", prie pat ežero Calamuchita, turi geriausius patogumus savo skaitlingiems vasarotojams.

SPAUDOS TALKOS MĖNESIS IŠJUDINO RĖMĖJUS

Sykiu su spaudos darbuotojų diena, knygos savaite vyksta ir mūsų spaudos darbo talkos mėnesis.

Rosariečiai per mūsų bendradarbį ir įgaliotinį gerb. Antaną Švarlį prisiuntė $1,000 prenumeratoms atnaujinti.

Jonas Derenčius su šeima iš Comodoro Rivadavia prisiuntė $250.

Industrialas Kazimieras Kaminskas ,su šeima atvykęs „A. L. B." Redakcijon, ne tik prenumeratą su geru priedu apsimokėjo, bet prisipirko knygų ir lietuviškų plokštelių, Albumą.

Industrialas Vladas Urbietis parėmė „A. L. Balso" spaudos mėnesio vajų apvalia $200 suma.

Pensijon išėjusis Izidorius Šimkus nusipirko lietuviškų plokštelių savo draugų varduvėms.

Esame dėkingi priduodantiems savo ir savo kaimynų prenumeratas, platinantiems lietuvišką meniško darbo odinį albumą su Vytimi, perkantiems lietuviškas knygas ir plokšteles.

Prie spaudos darbo talkos mėnesio niekuomet nevėlu prisidėti!

„A. L. Balso" Leidykla.

JIEŠKOMI IŠ EUROPOS

Aleksandravičius Pranas, Atkočaitis Antanas, Alminas Kazys, Biveinis Antanas, Bajučienė Al., Benekeraitis Br., Budrikienė Marija, Burbienė Kačkauskaitė Marija, Burgiela Vytautas, Baltaragis Adolfas, Budrys Česlovas, Balkauskas Kaz., Bieliukas Vyt., Bieliukienė Černavičiūtė Jadvyga, Bogušas Al., Bikulčius Jz., Bendoravičienė Ona, Ciporys Ad. S Dromantas Petras, Dūda Kazys, Lomas H. ir R., Degutis Jonas, Guderis Jonas, Gasiūnas Al., Grimalaitis Leonas, Gugas Pov., Jeronius P. ir B., Jeloveckas Petras, Janušauskai Pov. ir Elena, Juškai Alb. ir Pranė, Jančauskas Pov., Jankauskas Vacl., Jurevičius L., Krasauskas Jz., Kazlauskas Kasparas, Kupčiukas Kaz., Kuprinskis Jz., Kabašinskienė Ona, Karpavičienė Stefa, Kozikai Jz. ir Ona, Kereikšas Andrius, Kreivaitis Jonas, Kazlauskis Ant., Komunikaitė Irena, Kudžma Vyt., Karvelytė Ona, Kloviškiai Petras ir Jadvyga, Karla Jonas, Kučinskis Ant., Krisiukėnas Jonas, Kauneckas Vl., Kubilius Kostas, Landabergiai Vyt. ir Garb. (Gyvena Australijoje. — Red.), Levinskas Jz., Matulevičius Petras-Zigmas, Maslauskaitė Irena, Morkūnas Ed., Mažeika Alb., Naujokas Ev., Pranekevičius Gediminas, Polišaitis Vincas, Pakėnas Jonas, Raulinaitienė Viktorija, Reinys Meč., Ramanauskas Vyt., Rūkas Ant., Rubis Eug., Strimaitis Jonas, Sauduvietis Liudvikas, Stelmokai Konst. ir Mykolas, Saviekienė Šiliekaitė Ada, Stanislauskienė Ernulytė Stefanija, Stembergienė Sadauskaitė Ona, Starkutis Vl., Skridulaitis Vl., Smelstorius Alg., Saviekienė Ona, Steponavičienė Zuzana, Šneideris Jz., (jieško sesuo iš Belgijos), Šlepetys Kaz., Širvys Jz., Tamošiūnas Br., Tura Vyt., Urbonas Pr., Učnavičius Petras, Urbonavičius Jonas, Vytaitis Martynas, Vanagienė Gerdauskaitė Elzbieta, Vensulienė Jieva, Vaškas Kazys, Valaitienė Magdalena, Vaitkevičius Edvardas, (miręs prieš kelis metus Argentinoje. — Red.), Vasiliauskas Br., Venckevičius Kaz., Valtas Viktoras ir Zatelpliaskienė Elena, apie 70 m. amžiaus, kurios jieško Marija Muraitienė iš Kauno. Išvardintieji gali kreiptis į CLK., 17 a Weinheim/Bergstr., Postfach 233, Alemania, arba „A. L. Balso" Redakcijon, kuri suteiks visas žinias kas, ko ir iš kur pajieško.

● **PARDUODU NAMĄ** labai pigiai, tiesioginiai pirkėjui be jokių tarpininkų. Vienas būtas laisvas, kitas išnuomotas: **Sra. Vekrem, La Rioja 1868, Avellaneda.** (72-4)

M. BALTAITYTĖ — FREY
Lietuvė Akušėrė
Priima ligones ir duoda patarimus gimdyvėms visą dieną.
Chaco 2158 — Valentin Alsina

ARONAS RESNIKAS
Laikrodininkas ir auksorius
Parduoda ir pertaiso laikrodžius ir brangenybes. Perdirba žiedus ir perka auksą
Corrientes 5849 - Buenos Aires

DU LIETUVIAI GYDYTOJAI ADROGUĖ MIESTE

Pernai medicinos fakultetą baigė Adrogué ,GR. gyvenančių pp. Kelertų sūnus, kuris jau praktikuoja.

Gi šiomis dienomis Buenos Aires medicinos fakultete paskutinius egzaminus išlaikė Stasio ir Katalinos Sikerytės Staneikų sūnus Petras, jau praktikuojantis Buenos Aires ligoninėse ir su kitais gydytojais turintis savo „Clinica Temperley", Av. Almirante Brown 3000, Temperley, TE. 243-5513 ir 5510.

Todėl du lietuviai gydytojai iš Adrogué, kad Dr. Petro Staneikos tėvai pardavę savo namą Lanús už $270.000, nusipirko dar brangesnę rezidenciją Adrogué (Somellera 981; TE. 244-0227). Sykiu persikėlė ir ponios Staneikienės brolis Vladas Sikeris, kuris dabar jau tikrai žada apie vedybas paglavoti.

Jau labai laikas mūsų savišalpinėms draugijoms pasirinkti savus gydytojus. Beje, Dr. Staneika užpatentavęs vieną mokslinį išradimą chirurgijos srity ir turi svarbias propozicijas iš JAV.

Prie progos: Adrogué mieste veikia provizorės Antonijos Neniškytės de Gutierrez aptieka; ten gyvena ir žinomas provizorius Vytautas Malėla, buvęs „Germapo" savininkas Kaune.

Adrogietis.

Prof. Antanas Krapovickas, kuris po baigimo studijų Buenos Aires universite, tobulinosi Kalifornijos universitete, Berkeley, Cal., dabar tapo paskirtas Tukumano universiteto, agronomijos fakulteto profesorium. Prof. A. Krapovickas su savo žmona apsigyveno savo viloje kalnuos prie Tukumano, kur dabar viešį jo tėvas, gerb. Pranas Krapovickas, o vėliau vyks paviešėti ir motina. Kaip žinoma, vyriausias P. E. Krapovickų sūnus, inž. Pranas, turi savo veržeklių fabriką, o jauniausias, Petras Krapovickas, baigęs humanitarinių mokslų fakultetą, dirba mokslinį darbą Istoriniame Valstybės Muziejuje, Bs. Aires. Visi trys broliai Krapovickai yra gimę Argentinoje ir visi puikiai kalba lietuviškai

—Petras Vaisėta, Jaunimo Teatro dalyvis ir LC. bei SLA. veikėjas 7. 7. 57 vyksta žiemos atostogoms Kordobon. Apsistos pp. Bendinskų namuose.

LIETUVIŲ CENTRO ŽINIOS

Rugpjūčio 3, 1957, 21 val. ponios E. Ryselienės vadovaujami LC. jaunieji vaidintojai ir ponios A. Mikelionienės vadovaujami šokėjai patieks vaidinimu — šokių vakarą Avellanedos Lietuvių Salėje, Brasil 835.

Lietuvių Centro Valdyba kviečia visus tautiečius užeiti Lietuvių Centran, Tabaré 6950, Bs. Aires, šeštadieniais nuo 17 iki 21 val ir sekmadieniais nuo 16 iki 20 val. kur Statybos Komisijos nariai paaiškins puikiai vykstančią statybos eigą.

Stasiui Džiugiui dekojame už nemokamą darbą LC. bufeto birželio mėnesį ir LC. nariams A. Rinkevičiui, F. Viteikiui ir P. Aglinskui už atliktus pagelbinius darbus prie statybos birželio 23.

Statybos darbai Lietuvių Centre eina visu spartumu. Jau padaryti pagrindai būsimai scenai ir t. t. **Lietuvių Centro Valdyba.**

VILIUS RASIŪNAS
Optikas Technikas
AKINIAI. FOTO — APARATAI
Savo Laboratorijoje priima:
Šeštadieniais nuo 13 — 17
Sekmadieniais nuo 11 — 13
Gral. M. ACHA 876, Morón.
(Frente Club Pomona)
Casilla Correo 42, Morón FNDFS

FIAMBRERIA "ANITA"
Independencia 1300,
TE. 26-2540. Bs. Aires
O. BLIUJŪTĖ—PRICHODKO, sav.
Didelis maisto ir gėrimų pasirinkimas. Didesnius užsakymus dastatom į namus.

DĖL LIETUVIŲ CENTRO JURIDINIO ASMENS TEISIŲ

Jau eina šešti metai, kaip Lietuvių Centras įsigijo juridinio asmens teises ir dar iki šiol galima išgirsti įvairių kalbų apie tas teises. Apie tai kalba ne tik nariai, bet ir ne nariai. Tenka pastebėti, kad yra ir tokių, kurie šneka, kad valdžia privertė paimti juridines teises, kad viskas yra valdžios, ir kad reikia kaip nors atsikratyti tų teisių, paversti Lietuvių Centrą į klubą, kad valdžia negalėtų jokių pretenzijų reikšti. Tokios nesąmonės jau per daug skaudžios, kad galima būtų tylėti.

Dalykas yra labai svarbus ir keliais žodžiais to neišaiškinsi, tai yra reikalas surišti juridinių teisių gavimą su Lietuvių Centro sklypų istorija.

1928 m. prie draugijos „Lietuva" buvo sudarytas „Dr. Jono Basanavičiaus vardo Tautos Rūmų Statymo Komitetas", kuris 1929 m. birželio mėn. 1 d. nupirko du sklypus išsimokėtinai Villa Riachuelo rajone, Buenos Aires miesto ribose. Sklypai pirkimo knygutėje buvo užrašyti pirmojo Lietuvos Konsulo Argentinoje p. Jono Skinkio vardu. Jam išvykstant į Lietuvą jie buvo perrašyti, tuo metu buvusio draugijos „Lietuva" pirmininko Prano Ožinsko vardu.

1934 m. rugpiūčio mėn. 5 d. draugijos „Lietuva sušauktame visuotiname kolonijos susirinkime salione „Vorwaerts", buvo išrinktas „Dro. Jono Basanavičiaus vardo Rūmų Statymo Vykdomasis Komitetas ir 9 rugpiūčio savo pirmajam posėdy Komitetas nutarė Dro. Jono Basanavičiaus Rūmams statyti žemės sklypus perrašyti savo vardu. Tame pačiame posėdy nusitarė sutrumpinti patogumo dėlei ir vartoti raštuose Lietuvių Centro Vykdomasis Komitetas.

1934 m. spalio 1 d. sklypų mokėjimo knygutės be jokių kliučių buvo perrašytos L. C. Vykdomojo Komiteto pirmininko Jono Vizgirdo, sekretoriaus Andriaus Jakubausko, iždininko Antano Kairio ir Komiteto nario Juozo Gučo vardu.

Komiteto pirmininkui J. Vizgirdui vykstant į Lietuvą neribotam laikui, sklypai 1936 m. kovo mėn. 5 d., buvo perrašyti naujai išrinkto pirmininko Aleksandro Mičiūdo, iždininko Antano Kairio ir revizijos komisijos pirmininko Felikso Pošiūno vardu.

1938 m. sausio mėn. 17 d. buvo įsigytas trečias sklypas ir užrašytas tuo metu pirmininko Antano Kairio, iždininko Jono Urbanavičiaus ir admininstratorio Jokūbo Sprindžio vardu.

Tenka čia del trečio sklypo — nors gal ir ne prie temos, bet prie čias sklypas buvo įsigytas dauistorijos — pažymėti, kad tas tregiausia del Antano Kairio patriotiško pasitarnavimo.

Kol žemė nebuvo išmokėta, knygučių perrašinėjimas nesudarė jokių sunkumų. Sklypus pardavusiai kompanijai „Pobladora" nunešdavo visuotino narių susirinkimo protokolo nuorašą, kur nurodomi žmonės kurių vardu turi perrašyti, sumoka 5 pezus ir viskas atlikta.

Kai jau žemė buvo išmokėta, dalykas pasikeitė — kompanija pareikalavo pasirašyti galutinius nuosavybės dokumentus (escritura). Draugija juridinio asmens teisių dar neturėjo ir vėl buvo priversta rašyti asmenų vardu.

1939 m. lapkričio mėn. 12 d., visuotino narių susirinkimo buvo išrinkti nauji šeši asmenys — Leonas Ryselis, Antanas Misiūnas, Stasys Džiugis, Juozas Rudaitis, Aleksandras Vaicekėnas ir Antanas Sabutis, kurių vardu turėjo būti sudaryti nuosavybės dokumentai.

1940 m. rugsėjo mėn. 23 d. pas notarą Lavista šie šeši asmenys pasirašė galutinus nuosavybės dokumentus.

Nuo to momento ir prasideda sunkumai. Faktinai tie trys sklypai buvo draugijos, visuomenės pinigais nupirkti, o juridiniai skaitėsi tų šešių asmenų nuosavybė ir daugiau nieko. Buvo pareikštas pageidavimas, kad kaip nors į dokumentus įterpti draugijos vardą — notaras pasakė, kad galima padaryti prierašą ir net atskirą dokumentą (contradocumento) padaryti, bet kartu ir pabrėžė, kad jei dalykas daeitų dėl ko nors iki teismo, tai būtų daugiau painiavos negu naudos iš tokių dokumentų.

Kol visi viršminėti asmenys yra gyvi, nei tarpusavy, nei su draugija nesikivirčija — viskas tvarkoj. Bet kas žada amžinai gyventi? Kas yra apdraustas nuo staigios mirties darbe, kelionėj ar šiaip kur? Daleiskim — miršta vienas. Kas daryti? Yra du keliai — vienas, tylėti, kol valdžia nesurado mirusio palikimo; ir antras — draugija turėtų prašyti mirusio našlės, kad užvestų teismo bylą ir jai pripažintų vyro „dalį", sumokėdama visas teismo išlaidas ir palaikų mokesnį. Jei butų vaikų, tai ir jie turėtų gauti tėvo „dalį" ir pasidarytų daugiau šeimininkų draugijos žemės. Jei draugija vieton mirusio norėtų paskirti kitą asmenį, kuris figuruotų dokumentuose, tai mirusio našlė turėtų „parduoti" savo dalį, arba „dovanoti" tam naujai paskirtam asmeniui. Dovana draugijai daug brangiau, negu nupirkti tą dalį, nes nuo dovanos valdžia paima 80% turto vertės jei dovanoja svetimam žmogui. Tas atsitiktų jeigu būtų viena našlė.

Jeigu mirusis paliktų nepilnamečių vaikų, tai draugijai tektų laukti kol jiems sukaks 22 metai amžiaus ir žiurėti, kokius jie nusistatymus turėtų dėl tėvo „palikimo". Ir jei dar jiems visokie „patarėjai" padėtų? Ir jei iš šešių žmonių keli numiršta? Arba vienas iš mirusių nepaliktų įpedinių, tia valdžia turėtų paimti jo „turtą". Teismų bylos, įpėdinystės pripažinimai, advokatai — kiek draugijai kainuotų? Kokia draugijos padėtis būtų tuomet? ..Nėra reikalo būti advokatu, kad suprasti kas gali pasidaryti iš didelės ir stiprios draugijos, kurios turtas yra užrašytas asmenų vardu. L. Ryselis.

(Tąsa kitam numery.)

PER DAINĄ STIPRĖJA GALINGA VILTIS!
Argentinoje pagamintų ir užsieninių
įvairių dainų

LIETUVIŠKŲ PLOKŠTELIŲ
galima gauti pirkti
„ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSO"
Administracijoje
Pasiklausyti ir pasirinkti geriausia
Antradieniais nuo 18 iki 20 valandos
José León Suarez 5684, (Suc. 39)
Buenos Aires, Argentina

Trečiadieniais nuo 20 iki 22 valandos
Boedo 737, Buenos Aires.

—Antanas Lipitonas su dviem broliais italais turi karstų fabriką: Montes de Oca 94, Villa Madera.

—B. Viltrakiai, K. Ružinskai, J. Slaninai, O. Jurėnienė ir dar keli lietuviai namų savininkai V. Scasso, visa metų eilė siuva rūbus geriausioms Buenos Aires miesto vyrų rūbų krautuvėms. Visi kaimynai pavyzdingai sugyvena.

—Kastantas Lapinskas, Villa Scasso, jau virš 20 metų fabrikuoja medinius kotelius teptukams. Jo gaminiai pasiekia ir kitas Pietų Amerikos šalis.

—Juozas Šiušis, General Motors pareigūnas, grįžo iš sanatorijos po operacijai visiškai pasveikęs ir jau pradėjo dirbti. Mūsų bendradabis J. Šiušis nuolat paremia laikraštį ir kultūrinius parengimus.

—Juan Mikėnas iš Villa Riachuelo garbingai atlieka karinę prievolę „Granaderos San Martín", kurie neša sargybas prezidentūroje. J. Mikėnas kaipo muzikas, tarnauja orkestre.

—Bounge-Born fabrikas apyvartos metų uždarymo proga. 29. 6. 57, pagerbė darbininkus išdirbusius 25 metus ir išėjusius pensijon, suruošdamas šaunų balių ir apdovanodamas aukso medaliais ir piniginėmis dovanomis. Iš lietuvių aukso medalius, gavo didelis „A. L. Balso" prietelius, **Vladas Pušneraitis,** Povilas Savickas ir Povilas Darčkus. „Jubiliados" buvo kaipo garbės svečiai, jų tarpe p. Maria Sakalauskaitė-Bilevičienė iš Villa Lugano.

—Petras Liaudainskas, pensininkas, iš Urugvajaus buvo atvykęs aplankyti savo draugus Argentinoje. Aplankė Buenos Aires ir Santa Fe.

PIRMA LIETUVIŠKA ŠOFERIŲ AKADEMIJA

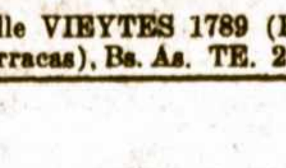

Technika
Valdymas
Kvotimai
Calle VIEYTES 1789 (Puente Barracas), Bs. As. TE. 21-0265

NERVŲ ir PROTO LIGOS
Liaukų nenormalumai
Dr. SANCHEZ AIZCORBE
Nuo 10-12 ir nuo 15-19 val.
Paraguay 1365. TE. 41-4207

MODERNIŠKA RŪBŲ SIUVYKLA
JUOZAS GUČAS
Savininkas
Užsieninės ir vietinės medžiagos; Moderniškas rūbų pasiuvimas Kainos prieinamos — užtikrina klijentų patenkinimą
Santos Dumont 2474, Bs. Aires
TE. 72 - Parque - 5455

RADIO TECHNIKAS
VINCAS RAMANAUSKAS
(Diplomuotas JAV)
Dirba ir parduoda: Radio aparatus combinados ir ampliadores. Taiso visokių firmų ir rūšių aparatus, garantuodamas už savo darbą. Pašaukus ir susitarus, sutaiso namuose Vyksta ir į gretimus priemiesčius.
ADRESAS:
calle Pola 289 — TE. 64-4154
(Aukštuma: Rivadavia 10,900)

ANTANAS BUNDINIS
DESPENSA "LA FE"
Savininkas
Šviežias valgomas prekes ir gerų alų bei vyną gausite pas mus pigiau negu kitur. Prašom apsilankyti ir pasitikrinti.
Canning 1706 ir Cta. Rica 4401
TE. 72 - 4029 — Buenos Aires

LIETUVIŲ KRAUTUVĖ
Casa "CAPICUA"
Parduoda loterijos bilietus, mokyklos reikmenis, žaislus, etc.
PETRAS VAICEKONIS, sav.
Warnes 378 Villa Crespo

Dr. E. LEVINAS
Lietuvis gydytojas—chirurgas
Diplomuotas Berlyno ir Cordobos universitetuose, buvęs Rosario ligoninės klinikos vedėjas. Dabar Hospital de Clinicas, Sala 4 gydytojas, kalbantis lietuviškai, priima širdies, aorta ir kt. ligų ligonius savo konsultorijoje.
nuo 13 iki 18 val.
Callao 545 — TE. 35-8669

Impr. "La Voz", J. L. Suarez 5684, Bs. As.